

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 672

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 iulie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
525.	— Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar și modificarea elementelor de descriere tehnică a imobilului aflat în administrarea Băncii Naționale a României	2
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
200.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea listei utilizărilor minore în România	3–21
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 16 din 16 iunie 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	22–31

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind actualizarea valorii de inventar și modificarea
elementelor de descriere tehnică a imobilului aflat
în administrarea Băncii Naționale a României**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și modificarea elementelor de descriere tehnică ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Băncii Naționale a României, ca urmare a reevaluării în condițiile legii, a înscrierii bunului în cartea funciară și a schimbării numărului poștal, potrivit anexei ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Banca Națională a României își va actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și de cadastru și împreună cu Ministerul Finanțelor Publice va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 28 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu
Guvernatorul Băncii Naționale a
României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 1 iulie 2020.
Nr. 525.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Băncii Naționale a României,
care își actualizează valoarea de inventar ca urmare a reevaluării și își modifică elementele
de descriere tehnică drept urmare a înscrierii în cartea funciară și a schimbării numărului poștal**

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Administratorul	Caracteristicile tehnice actualizate	Valoarea actualizată (lei)	Adresa poștală
96931	8.29.14	Teren liber	Banca Națională a României	— suprafața din acte 16.400 mp — suprafața măsurată 15.509 mp CF nr. 271159	19.777.501	București, sectorul 1, șos. Străulești nr. 60 B

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea listei utilizărilor minore în România

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 7.786 din 7.07.2020, elaborat de către Autoritatea Națională Fitosanitară, ținând cont de prevederile:

— art. 3 pct. 26 și art. 51 alin. (8) din Regulamentul (CE) nr. 1.107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului;

— art. 5 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2015 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Fitosanitare, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă lista utilizărilor minore în România, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) În sensul prezentului ordin, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *utilizarea minoră* reprezintă utilizarea unui produs de protecție a plantelor pe teritoriul României, pe plante sau produse vegetale care:

- (i) nu sunt cultivate pe scară largă, denumite în continuare *culturi minore*;
- (ii) sunt cultivate pe scară largă, denumite în continuare *culturi majore*, pentru a face față unei necesități fitosanitare cu caracter excepțional;

b) *necesitatea fitosanitară cu caracter excepțional* reprezintă o situație cauzată de un organism dăunător care nu apare în mod regulat, iar apariția sa este de obicei locală.

(3) Lista prevăzută la alin. (1) se aplică atât omologărilor noi ale produselor de protecție a plantelor, cât și extinderii omologărilor produselor de protecție a plantelor deja omologate în România.

(4) Culturile care nu sunt menționate în anexa la prezentul ordin sunt considerate culturi minore, iar toate utilizările la aceste culturi sunt considerate utilizări minore.

Art. 2. — Lista utilizărilor minore în România prevăzută la art. 1 se actualizează la fiecare 5 ani sau ori de câte ori se impune îmbunătățirea acesteia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
George Scarlat,
secretar de stat

București, 17 iulie 2020.
Nr. 200.

ANEXĂ

LISTA utilizărilor minore în România

CULTURI DE CÂMP			
Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
CEREALE PĂIOASE			
1	Grâu-toamnă/primăvară (<i>Triticum aestivum</i>)	<i>Anguina tritici</i> (ANGUTR) — nematodul boabelor de grâu; <i>Siteroptes graminum</i> (SITEGR) — acarianul gramineelor; <i>Chirothrips manicatus</i> (CHITMA) — tripsul timofticiei; <i>Macrosteles laevis</i> (MACTLA) — cicorița grâului; <i>Psammotettix striatus</i> (PSAMST) — cicada striată a grâului; <i>Aelia</i> sp. (AELISP) — ploșnițele vârgate ale cerealelor; <i>Phyllotreta vittula</i> (PHYEVU) — puricii orzului; <i>Tanymecus dilaticollis</i> (TANYDI) — rățișoara porumbului;	Cultură majoră — utilizare minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
		<p><i>Chaetocnema aridula</i> (CHAEAR) — puricii cerealelor; <i>Agriotes</i> sp. (AGRISP) — viermii-sârmă sau gândacii pocnitori; <i>Melolontha melolontha</i> (MELOME) — cărăbușul de mai; <i>Anoxia villosa</i> (ANOXVI) — cărăbușul de stepă; <i>Anisoplia</i> sp. (ANISSP) — cărăbușeii cerealelor; <i>Agrotis segetum</i> (AGROSE) — buha semănăturilor; <i>Apamea sordens</i> (PARIBA) — buha boabelor de grâu; <i>Cnephasia pasiuana</i> (CNEPPS) — omida minieră a păioaselor; <i>Cephus pygmeus</i> (CEPHPY) — viespea paiului; <i>Haplodiplosis marginata</i> (HAPDMA) — viermele roșu al paiului de grâu; <i>Contarinia tritici</i> (CONTTR) — țânțarul florilor de grâu; <i>Agromyza</i> sp. (AGMYSP) — musca minieră a frunzelor de graminee; <i>Agromyza ambigua</i> syn. <i>Agromyza mobilis</i> (AGROAM); <i>Agromyza albipennis</i> (AGMYAL); <i>Agromyza nigrella</i> (AGMYNI); <i>Chromatomyia nigra</i> (PHYJNI) — musca minieră a cerealelor; <i>Meromyza saltatrix</i> (MEROSA) — musca galbenă a spicelor; <i>Lasiosina cinctipes</i> (LASSCN) — musca neagră a cerealelor; <i>Passer domesticus</i> (PASSDO) — vrabia de casă; <i>Corvus frugilegus</i> (CORVFR) — cioara de semănătură; <i>Anser anser</i> (ANSEAN) — gâsca de vară; <i>Citellus citellus</i> (CITECI) — popândău; <i>Cricetus cricetus</i> (CRICCR) — hârciog; <i>Micromys minutus</i> (MCRMMI) — șoarecele pitic; <i>Apodemus agrarius</i> (APODAG) — șobolanul de câmp; <i>Mus musculus</i> (MUSXMU) — șoarecele de mișună.</p>	
2	Orz-toamnă/primăvară (<i>Hordeum</i> spp.)	<p><i>Siteroptes graminum</i> (SITEGR) — acarianul gramineelor; <i>Tarsonemus spirifex</i> (TARSSF) — acarianul ovăzului; <i>Chirothrips manicatus</i> (CHITMA) — tripsul timofticii; <i>Macrosteles laevis</i> (MACTLA) — cicorița grâului; <i>Psammotettix striatus</i> (PSAMST) — cicada striată a grâului; <i>Aelia</i> sp. (AELISP) — ploșnițele vârgate ale cerealelor; <i>Phyllotreta vittula</i> (PHYEVU) — puricii orzului; <i>Chaetocnema aridula</i> (CHAEAR) — puricii cerealelor; <i>Tanymecus dilaticollis</i> (TANYDI) — rățișoara porumbului; <i>Agriotes</i> sp. (AGRISP) — viermii-sârmă; <i>Melolontha melolontha</i> (MELOME) — cărăbușul de mai; <i>Anoxia villosa</i> (ANOXVI) — cărăbușul de stepă; <i>Oulema melanopus</i> (LEMAME) — gândacul ovăzului; <i>Agrotis segetum</i> (AGROSE) — buha semănăturilor; <i>Apamea sordens</i> (PARIBA) — buha boabelor de grâu; <i>Cnephasia pasiuana</i> (CNEPPS) — omida minieră a păioaselor; <i>Cephus pygmeus</i> (CEPHPY) — viespea paiului; <i>Haplodiplosis marginata</i> (HAPDMA) — viermele roșu al paiului de grâu; <i>Contarinia tritici</i> (CONTTR) — țânțarul florilor de grâu; <i>Agromyza</i> sp. (AGMYSP) — musca minieră a frunzelor de graminee; <i>Agromyza ambigua</i> syn. <i>Agromyza mobilis</i> (AGROAM); <i>Agromyza albipennis</i> (AGMYAL); <i>Agromyza nigrella</i> (AGMYNI); <i>Chromatomyia nigra</i> (PHYJNI) — musca minieră a cerealelor; <i>Meromyza saltatrix</i> (MEROSA) — musca galbenă a spicelor; <i>Lasiosina cinctipes</i> (LASSCN) — musca neagră a cerealelor; <i>Chlorops pumilionis</i> (CHLPPU) — musca galbenă a cerealelor; <i>Passer domesticus</i> (PASSDO) — vrabia de casă; <i>Corvus frugilegus</i> (CORVFR) — cioara de semănătură; <i>Anser anser</i> (ANSEAN) — gâsca de vară; <i>Citellus citellus</i> (CITECI) — popândău; <i>Cricetus cricetus</i> (CRICCR) — hârciogul; <i>Micromys minutus</i> (MCRMMI) — șoarecele pitic; <i>Apodemus agrarius</i> (APODAG) — șobolanul de câmp; <i>Mus musculus</i> (MUSXMU) — șoarecele de mișună.</p>	Cultură majoră — utilizare minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
3	Porumb (<i>Zea mays</i>)	<p><i>Pantoea stewartii</i> (ERWIST) — veștejirea bacteriană a porumbului; <i>Gibberella zeae</i> (GIBBZE) — putregaiul tulpinilor și al știuleților; <i>Gibberella fujikuroi</i> (GIBBFU) — putregaiul tulpinilor și știuleților de porumb și/sau înflorirea albă a boabelor de porumb; <i>Setosphaeria turcica</i> (SETOTU) — pătarea cenușie a frunzelor; helmintosporioza; <i>Ustilago maydis</i> (USTIMA) — tăciunele comun; <i>Ustilago hordei</i> f. sp. <i>avenae</i> (USTIHA) — tăciunele îmbrăcat; <i>Sphacelotheca reiliana</i> (SPHTRE) — tăciunele prăfos; <i>Stenocarpella macrospora</i> (DIPDMC) — putregaiul uscat al tulpinilor și știuleților de porumb; <i>Stenocarpella maydis</i> (DIPDMA) — putregaiul uscat al tulpinilor și știuleților de porumb; <i>Tetranychus urticae</i> (TETRUR) — păianjenul roșu comun; <i>Tetraneura ulmi</i> (BYRSUL) — păduchele rădăcinilor de porumb; <i>Rhopalosiphum maidis</i> (RHOPMA) — păduchele verde al porumbului; <i>Grylotalpa grylotalpa</i> (GRYTGR) — coropișnița; <i>Locusta migratoria migratoria</i> (LOCUMI) — lăcusta călătoare; <i>Doclostaurus maroccanus</i> (DICIMA) — lăcusta marocană; <i>Calliptamus italicus italicus</i> (CALUIT) — lăcusta italiană; <i>Halyomorpha halys</i> (HALYHA) — ploșnița marmorată; <i>Nezara viridula</i> (NEZAVI) — ploșnița verde a tomatelor; <i>Pentodon idiota</i> (PENTID) — gândacul negru al porumbului; <i>Melolontha melolontha</i> (MELOME) — cărăbușul de mai; <i>Anoxia villosa</i> (ANOXVI) — cărăbușul de stepă; <i>Agrotis segetum</i> (AGROSE) — buha semănăturilor; <i>Phyllotreta vittula</i> (PHYEVU) — puricii cerealelor; <i>Chaetocnema aridula</i> (CHAEAR) — puricii cerealelor; <i>Corvus frugilegus</i> (CORVFR) — cioara de semănătură.</p>	Cultură majoră — utilizare minoră
4	Porumb zaharat (<i>Zea mays saccharata</i>)	Toate organismele dăunătoare ale porumbului	Cultură minoră
5	Sorg (<i>Sorghum bicolor</i>)	Toate organismele dăunătoare ale sorgului	Cultură minoră
6	Grâu spelta (<i>Triticum spelta</i>)	Toate organismele dăunătoare ale grâului și/sau orzului	Cultură minoră
7	Alac (<i>Triticum monococcum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale grâului și/sau orzului	Cultură minoră
8	Orzoaică (<i>Hordeum distichon</i>)	Toate organismele dăunătoare ale grâului și/sau orzului	Cultură minoră
9	Ovăz-toamnă/primăvară (<i>Avena sativa</i>)	<p><i>Siteroptes graminum</i> (SITEGR) — acarianul gramineelor; <i>Tarsonemus spirifex</i> (TARSSF) — acarianul ovăzului; <i>Chirothrips manicatus</i> (CHITMA) — tripsul timoficii; <i>Macrostelus laevis</i> (MACTLA) — cicorița grâului; <i>Psammotettix striatus</i> (PSAMST) — cicada striată a grâului; <i>Aelia</i> sp. (AELISP) — ploșnițele vârgate ale cerealelor; <i>Phyllotreta vittula</i> (PHYEVU) — puricii orzului; <i>Chaetocnema aridula</i> (CHAEAR) — puricii cerealelor; <i>Agriotes</i> sp. (AGRISP) — viermii-sârmă; <i>Melolontha melolontha</i> (MELOME) — cărăbușul de mai; <i>Anoxia villosa</i> (ANOXVI) — cărăbușul de stepă; <i>Oulema melanopus</i> (LEMAME) — gândacul ovăzului; <i>Agrotis segetum</i> (AGROSE) — buha semănăturilor; <i>Apamea sordens</i> (PARIBA) — buha boabelor de grâu; <i>Cnephasia pasiuana</i> (CNEPPS) — omida minieră a păioaselor; <i>Cephus pygmeus</i> (CEPHPY) — viespea paiului; <i>Haplodiplosis marginata</i> (HAPDMA) — viermele roșu al paiului de grâu; <i>Contarinia tritici</i> (CONTTR) — fânțarul florilor de grâu; <i>Agromyza</i> sp. (AGMYSP) — musca minieră a frunzelor de graminee; <i>Agromyza ambigua</i> syn. <i>Agromyza mobilis</i> (AGROAM); <i>Agromyza albipennis</i> (AGMYAL); <i>Agromyza nigrella</i> (AGMYNI); <i>Chromatomyia nigra</i> (PHYJNI) — musca minieră a cerealelor;</p>	Cultură majoră — utilizare minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
		<p><i>Meromyza saltatrix</i> (MEROSA) — musca galbenă a spicelor; <i>Lasiosina cinctipes</i> (LASSCN) — musca neagră a cerealelor; <i>Chlorops pumilionis</i> (CHLPPU) — musca galbenă a cerealelor; <i>Passer domesticus</i> (PASSDO) — vrabia de casă; <i>Corvus frugilegus</i> (CORVFR) — cioara de semănătură; <i>Anser anser</i> (ANSEAN) — gâsca de vară; <i>Citellus citellus</i> (CITECI) — popândău; <i>Cricetus cricetus</i> (CRICCR) — hârciogul; <i>Micromys minutus</i> (MCRMMI) — șoarecele pitic; <i>Apodemus agrarius</i> (APODAG) — șobolanul de câmp; <i>Mus musculus</i> (MUSXMU) — șoarecele de mișună.</p>	
10	Secară (<i>Secale cereale</i>)	Toate organismele dăunătoare ale grâului și/sau orzului	Cultură minoră
11	Triticale (<i>Triticum durum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale grâului și/sau orzului	Cultură minoră
12	Orez (<i>Oryza sativa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale orezului	Cultură minoră
LEGUMINOASE DIN FAMILIA FABACEAE/LEGUMINOSAE			
13	Mazăre-boabe (<i>Pisum sativum</i>)	<p><i>Clavibacter michiganensis</i> subsp. <i>michiganensis</i> (CORBMI) — cancerul bacterian al tomatelor; <i>Pseudomonas syringae</i> pv. <i>pisi</i> (PSDMPI) — arsura bacteriană; <i>Ascochyta</i> sp. (ASCOSP) — antracnoza; <i>Erysiphe pisi</i> (ERYSPI) — făinarea; <i>Septoria pisi</i> (SEPTPI) — septorioza; <i>Peronospora viciae</i> f. sp. <i>pisi</i> (PEROVP) — mana; <i>Ditylenchus dipsaci</i> (DITYDI) — nematodul tulpinilor și bulbilor; <i>Meloidogyne naasi</i> (MELGNA) — nematodul galicol; <i>Frankliniella occidentalis</i> (FRANOC) — tripsul californian; <i>Acyrtosiphon pisum</i> (ACYRON) — păduchele verde al mazării; <i>Sitona lineatus</i> (SITNLI) — gărgărița frunzelor de mazăre; <i>Tychius quinquepunctatus</i> (TYCHQU) — gărgărița punctată a mazării; <i>Bruchus pisorum</i> (BRCHPI) — gărgărița mazării; <i>Cydia nigricana</i> (LASPNI) — molia păstăilor de mazăre; <i>Trogoderma granarium</i> (TROGGA) — gândacul de biscuiți; <i>Naupactus leucoloma</i> (GRAGLE) — gărgărița cu franjuri albe; <i>Cacoecimorpha pronubana</i> (TORTPR) — molia mediteraneeană; <i>Liriomyza trifolii</i> (LIRITR) — musca minieră.</p>	Cultură majoră — utilizare minoră
14	Soia (<i>Glycine max</i>)	<p><i>Pseudomonas savastanoi</i> pv. <i>glycinea</i> (PSDMGL) — arsura bacteriană a soiei; <i>Xanthomonas citri</i> pv. <i>glycines</i> (XANTGL) — arsura bacteriană a soiei; <i>Curtobacterium flaccumfaciens</i> pv. <i>flaccumfaciens</i> (CORBFL) — pătarea bacteriană a frunzelor de soia; <i>Peronospora manshurica</i> (PEROMA) — mana; <i>Diaporthe sojae</i> (DIAPPS) — arsura păstăii și tulpinii; <i>Sclerotinia sclerotiorum</i> (SCLESC) — putregaiul alb; <i>Boeremia exigua</i> var. <i>exigua</i> (PHOMEX) — pătarea frunzelor și tulpinilor de soia; <i>Septoria glycines</i> (SEPTGL) — septorioza soiei; <i>Fusarium oxysporum</i> f. sp. <i>glycines</i> (FUSAGY) — ofilirea fuzariană a soiei; <i>Athelia rolfsii</i> (SCOLORO) — putregaiul tulpinii; <i>Halyomorpha halys</i> (HALYHA) — ploșnița marmorată; <i>Agriotes</i> (1AGRIG) — viermi-sârmă; <i>Melolontha melolontha</i> (MELOME) — cărăbușul de mai; <i>Sitona lineatus</i> (SITNLI) — gărgărița frunzelor de mazăre; <i>Autographa gamma</i> (PYTOGA) — buha gamma; <i>Agrotis segetum</i> (AGROSE) — buha semănăturilor; <i>Etiella zinckenella</i> (ETIEZI) — molia păstăilor de soia; <i>Cynthia cardui</i> (VANSCA) — fluturele cărămiziu al scaieților; <i>Helicoverpa armigera</i> (HELIAR) — viermele capsulelor de bumbac; <i>Delia platura</i> (HYLEPL) — musca plantulelor; <i>Delia florilega</i> (HYLEFG) — musca semințelor de fasole.</p>	Cultură majoră — utilizare minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
15	Fasole-boabe (<i>Phaseolus vulgaris</i>)	<i>Candidatus Phytoplasma solani</i> (PHYPSO) — stolburul lemnului negru al viței-de-vie; <i>Pseudomonas savastanoi</i> pv. <i>phaseolicola</i> (PSDMPH) — arsura bacteriană a fasolei; <i>Clavibacter michiganensis</i> subsp. <i>michiganensis</i> (CORBMI) — ofilirea bacteriană a tomatelor; <i>Curtobacterium flaccumfaciens</i> pv. <i>flaccumfaciens</i> (CORBFL) — ofilirea bacteriană; <i>Uromyces appendiculatus</i> (UROMAP) — rugina fasolei; <i>Fusarium</i> sp. (FUSASP) — fuzarioza; <i>Diaporthe sojae</i> (DIAPPS) — arsura păstăilor de soia; <i>Phaeoisariopsis griseola</i> (PHAIGR) — pătarea unghiulară a frunzelor de fasole; <i>Aphis fabae</i> (APHIFA) — păduchele negru; <i>Frankliniella occidentalis</i> (FRANOC) — tripsul californian; <i>Halyomorpha halys</i> (HALYHA) — ploșnița marmorată; <i>Sitona lineatus</i> (SITNLI) — gărgărița frunzelor; <i>Delia platura</i> (HYLEPL) — musca plantulelor; <i>Helicoverpa armigera</i> (HELIAR) — omida bumbacului; <i>Tuta absoluta</i> (GNORAB) — molia minieră a tomatelor; <i>Liriomyza trifolii</i> (LIRITR) — musca minieră americană; <i>Liriomyza cicerina</i> (LIRICI) — musca minieră a frunzelor de năut.	Cultură majoră — utilizare minoră
16	Quinoa (<i>Chenopodium quinoa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale quinoa	Cultură minoră
17	Schinduf (fenugreek) (<i>Trigonella foenumgraecum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale schindufului	Cultură minoră
18	Lupin (<i>Lupinus</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale lupinului	Cultură minoră
19	Bob (<i>Vicia faba</i>)	Toate organismele dăunătoare ale bobului	Cultură minoră
20	Năut (<i>Cicer arietinum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale năutului	Cultură minoră
21	Linte (<i>Lens culinaris</i>)	Toate organismele dăunătoare ale lintei	Cultură minoră
22	Arahide (<i>Arachis hypogaea</i>)	Toate organismele dăunătoare ale arahidelor	Cultură minoră
23	Bame (<i>Hibiscus esculentus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale bamelor	Cultură minoră
PLANTE TEHNICE			
24	Floarea-soarelui (<i>Helianthus annuus</i>)	<i>Plenodomus lindquistii</i> (LEPTLI) — pătarea neagră; <i>Macrophomina phaseolina</i> (MCPHPH) — putrezirea rădăcinilor și tulpinilor; <i>Golovinomyces cichoracearum</i> (ERYSCI) — făinarea; <i>Puccinia helianthi</i> (PUCCHE) — rugina; <i>Brachycaudus helichrysi</i> (ANURHE) — păduchele mic al prunului; <i>Melolontha</i> sp. (MELOSP) — cărăbușul de mai; <i>Pentodon</i> sp. (PENDSP) — gândacul negru al porumbului; <i>Agrotis</i> sp. (AGROSP) — viermii cenușii; <i>Autographa gamma</i> (PYTOGA) — buha gamma.	Cultură majoră — utilizare minoră
25	Rapiță de toamnă/primăvară (<i>Brassica napus</i>)	<i>Albugo candida</i> (ALBUCA) — rugina albă a cruciferelor; <i>Alternaria brassicicola</i> (ALTEBI) — alternarioza; pătarea neagră; <i>Pyrenopeziza brassicae</i> (PYRPBR) — boala petelor albe; <i>Plasmodiophora brassicae</i> (PLADBR) — hernia rădăcinilor; <i>Hyaloperonospora parasitica</i> (PEROPA) — mana rapiței; <i>Neopseudocercospora capsellae</i> (PSDCCA) — pătarea albă a frunzelor; <i>Agriotes sputator</i> (AGRISU) — viermii-sârmă; <i>Agriotes obscurus</i> (AGRIOB) — viermii-sârmă; <i>Agriotes lineatus</i> (AGRILI) — viermii-sârmă; <i>Scarabaeidae</i> (1SCARF) — viermi albi; <i>Baris chlorizans</i> (BARICH) — gărgărița albastră a verzei;	Cultură majoră — utilizare minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
		<p><i>Ceutorhynchus pallidactylus</i> (CEUTQU) — gărgărița tulpinilor de varză; <i>Ceutorhynchus assimilis</i> (CEUTPL) — gărgărița semințelor de crucifere; <i>Ceutorhynchus</i> sp. (CEUTSP); <i>Agrotis segetum</i> (AGROSE) — buha semănăturilor; <i>Autographa gamma</i> (PYTOGA) — buha gamma; <i>Mamestra brassicae</i> (BARABR) — buha verzei; <i>Agrotis ipsilon</i> (AGROY) — viermele negru; <i>Delia radicum</i> (HYLERA) — musca rădăcinilor; <i>Tipula paludosa</i> (TIPUPA) — tipulidul european.</p>	
26	Cartof (<i>Solanum</i> spp.)	<p><i>Clavibacter michiganensis</i> subsp. <i>michiganensis</i> (CORBMI) — putregaiul inelar al cartofului; <i>Pectobacterium carotovorum</i> (ERWICA) — putregaiul umed; <i>Ralstonia solanacearum</i> sensu lato (RALSSO) — veștejirea bacteriană; <i>Streptomyces</i> sp. (STRESP) — cancerul bacterian; <i>Botrytis cinerea</i> (BOTRCI) — putregaiul cenușiu; <i>Golovinomyces cichoracearum</i> (ERYSCI) — făinarea cartofului; <i>Neocosmospora solani</i> (FUSASO) — fuzarioza; <i>Helminthosporium solani</i> (HELMSO) — helmintosporioza; <i>Sclerotinia sclerotiorum</i> (SCLESC) — putregaiul alb; <i>Pythium betae</i> (PYTHBE) — căderea plăntuțelor; <i>Thanatephorus cucumeris</i> (RHIZSO) — putregaiul uscat al coletului; <i>Synchytrium endobioticum</i> (SYNCEN) — cancerul cartofului; <i>Fusarium coeruleum</i> (FUSASC) — putregaiul uscat al tuberculilor; <i>Spongospora subterranea</i> (SPONSU) — râia cartofului; <i>Rhizopus stolonifer</i> (RIZPST) — putregaiul apos al tuberculilor; <i>Verticillium dahliae</i> (VERTDA) — ofilirea bacteriană; <i>Globodera pallida</i> (HETDPA) — nematodul chistic palid al cartofului; <i>Globodera rostochiensis</i> (HETDRO) — nematodul chistic galben al cartofului; <i>Meloidogyne incognita</i> (MELGIN) — nematodul galicol al rădăcinilor; <i>Epitrix tuberis</i> (EPIXTU) — gândacul tuberculilor de cartof; <i>Agriotes sputator</i> (AGRISU) — viermii-sârmă; <i>Agriotes obscurus</i> (AGRIOB) — viermii-sârmă; <i>Agriotes lineatus</i> (AGRILI) — viermii-sârmă; <i>Agrotis segetum</i> (AGROSE) — buha semănăturilor; <i>Autographa gamma</i> (PYTOGA) — buha gamma; <i>Mamestra brassicae</i> (BARABR) — buha verzei; <i>Agrotis ipsilon</i> (AGROY) — viermele negru; <i>Phthorimaea operculella</i> (PHTOOP) — molia cartofului.</p>	Cultură majoră — utilizare minoră
27	Sfecla de zahăr (<i>Beta vulgaris</i>)	<p><i>Agrobacterium tumefaciens</i> (AGRBTU) — cancerul bacterian; <i>Clavibacter sepedonicus</i> (CORBSE) — veștejirea bacteriană; <i>Pseudomonas syringae</i> pv. <i>tomato</i> (PSDMTM) — pătarea pustulară; <i>Alternaria alternata</i> (ALTEAL) — alternarioza; <i>Neocamarosporium betae</i> (PLEOBJ) — putregaiul negru al sfeclei; putregaiul inimii sfeclei; <i>Ramularia beticola</i> (RAMUBE) — pătarea frunzelor de sfeclă; <i>Pythium debaryanum</i> (PYTHDE) — putregaiul sau căderea plăntuțelor de sfeclă; <i>Thanatephorus cucumeris</i> (RHIZSO) — putregaiul sau căderea plăntuțelor de sfeclă; <i>Rhizopus stolonifer</i> (RIZPST) — putregaiul coletului; <i>Sclerotinia sclerotiorum</i> (SCLESC) — putregaiul alb; <i>Ditylenchus dipsaci</i> (DITYDI) — nematodul bulbilor și tulpinilor; <i>Heterodera schachtii</i> (HETDSC) — nematodul sfeclei; <i>Tetranychus urticae</i> (TETRUR) — acarianul roșu comun; <i>Aphis gossypii</i> (APHIGO) — afidul bumbacului; <i>Aphis fabae</i> (APHIFA) — afidul fasolei; <i>Myzus persicae</i> (MYZUPE) — afidul verde al piersicului; <i>Aphis craccivora</i> (APHICR) — afidul negru al leguminoaselor; <i>Macrosiphum euphorbiae</i> (MACSEU) — afidul cartofului; păduchele verde; <i>Agriotes</i> sp. (AGRISP) — viermii-sârmă; <i>Cassida nebulosa</i> (CASSNE) — gândacul țestos al sfeclei; <i>Bothynoderes punctiventris</i> (CLEOPU) — gărgărița sfeclei;</p>	Cultură majoră — utilizare minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
		<i>Tanymecus palliatus</i> (TANYPA) — rățișoara sfeclei; <i>Disonycha</i> sp. (DISOSP) — puricele săritor al sfeclei; <i>Phyllotreta cruciferae</i> (PHYECR) — puricii de pământ; <i>Agrotis segetum</i> (AGROSE) — buha semănăturilor; <i>Autographa gamma</i> (PYTOGA) — buha gamma; <i>Mamestra brassicae</i> (BARABR) — buha verzei; <i>Agrotis ipsilon</i> (AGROYIP) — viermele negru; <i>Tuta absoluta</i> (GNORAB) — molia minieră a tomatelor; <i>Scrobipalpa ocellatella</i> (PHTOOC) — molia sfeclei; <i>Phthorimaea operculella</i> (PHTOOP) — molia cartofului; <i>Athalia rosae</i> (ATALCO) — viespea rapiței; <i>Liriomyza trifolii</i> (LIRITR) — musca minieră americană; <i>Pegomya hyoscyami</i> (PEGOHY) — musca minieră.	
28	Șofrănel (<i>Carthamus tinctorius</i>)	Toate organismele dăunătoare ale șofrănelului	Cultură minoră
29	Muștar vânăt (<i>Brassica juncea rugosa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale muștarului vânăt	Cultură minoră
30	Facelia (<i>Phacelia</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale faceliei	Cultură minoră
31	Muștar negru (<i>Brassica nigra</i>)	Toate organismele dăunătoare ale muștarului negru	Cultură minoră
32	Camelina (<i>Camelina sativa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale camelinei	Cultură minoră
33	Muștar (<i>Sinapis</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale muștarului	Cultură minoră
34	Câneapă (<i>Cannabis sativa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale cânepii	Cultură minoră
35	Hamei (<i>Humulus lupulus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale hameiului	Cultură minoră
36	Ricin (<i>Ricinus communis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale ricinului	Cultură minoră
37	Șofran (<i>Crocus sativum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale șofranului	Cultură minoră
38	In (<i>Linum usitatissimum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale inului	Cultură minoră
39	Mac (<i>Papaver somniferum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale macului	Cultură minoră
40	Susan (<i>Sesamum indicum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale susanului	Cultură minoră
41	Iarba elefantului (<i>Miscanthus sinensis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale ierbii elefantului	Cultură minoră
42	Tutun (<i>Nicotiana tabacum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale tutunului	Cultură minoră

PLANTE FURAJERE

43	Lucernă (<i>Medicago sativa</i>)	<i>Xanthomonas euvesicatoria</i> pv. <i>alfalfae</i> (XANTAL) — arsura bacteriană a lucernei; <i>Pythium debaryanum</i> (PYTHDE) — căderea plăntuțelor; <i>Ascochyta pisi</i> (ASCOPI) — înnegrirea tulpinilor; <i>Fusarium oxysporum</i> f. sp. <i>medicaginis</i> (FUSAMD) — veștejirea fuzariană a plantelor; <i>Erysiphe pisi</i> (ERYSPI) — făinarea lucernei; <i>Verticillium albo-atrum</i> „lucerne strains” (VERTAL) — ofilirea plantelor; <i>Peronospora</i> sp. (PEROSP) — mana lucernei; <i>Uromyces striatus</i> (UROMST) — rugina lucernei; <i>Pseudopeziza medicaginis</i> (PSPZME) — pătarea brună a frunzelor de lucernă; <i>Cercospora medicaginis</i> (CERCME) — cercosporioza;	Cultură majoră — utilizare minoră
----	---------------------------------------	---	--------------------------------------

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
		<p><i>Phyllosticta medicaginis</i> (PHYSME) — pătearea galbenă a frunzelor; <i>Ditylenchus dipsaci</i> (DITYDI) — nematodul tulpinilor și bulbilor; <i>Aphis medicaginis</i> (APHIME) — păduchele negru al lucernei; <i>Adelphocoris lineolatus</i> (ADPHLI) — ploșnița lucernei; <i>Adelphocoris seticornis</i> (ADPHSE) — ploșnița neagră a lucernei; <i>Camptopus lateralis</i> (CAMSLA) — gândacul cu două puncte albe; <i>Frankliniella occidentalis</i> (FRANOC) — tripsul californian; <i>Gonioctena fornicata</i> (GONCFO) — gândacul roșu al lucernei; <i>Subcoccinella vigintiquatuorpunctata</i> (SUBCVI) — buburuza lucernei; <i>Otiorynchus ligustici</i> (OTIOLI) — gărgărița rădăcinilor; <i>Hypera postica</i> (HYPRPO) — gărgărița frunzelor de lucernă; <i>Sitona</i> sp. (SITNSP) — gărgărițele frunzelor de leguminoase; <i>Tychius flavus</i> (TYCHFL) — gărgărița semințelor de lucernă; <i>Lygus pratensis</i> (LYGUPR) — ploșnița de câmp; <i>Bruchophagus roddi</i> (BRPHRO) — viespea semințelor de lucernă; <i>Locusta migratoria migratoria</i> (LOCUMI) — lăcusta migratoare; <i>Dociostaurus maroccanus</i> (DICIMA) — lăcusta marocană; <i>Calliptamus italicus italicus</i> (CALUIT) — lăcusta italiană; <i>Cecidomyia veronicae</i> (CECIVE) — musculița galicolă a frunzelor; <i>Contarinia medicaginis</i> (CONTME) — țânțarul florilor de lucernă; <i>Dasineura medicaginis</i> (DASYME) — musculița galicolă a mugurilor; <i>Agrotis segetum</i> (AGROSE) — buha semănăturilor; <i>Helicoverpa armigera</i> (HELIAR) — omida fructelor; <i>Tuta absoluta</i> (GNORAB) — molia tomatelor; <i>Semiothisa clathrata</i> (SEMOCL) — fluturele pestriț al lucernei; <i>Heliiothis maritima</i> (HELIMA) — buha lucernei; <i>Isturgia</i> sp. (ISTUSP) — cotarul verde al lucernei; <i>Loxostege sticticalis</i> (LOXOST) — omida de stepă; <i>Discestra trifolii</i> (SCOOTR) — buha cafenie a lucernei; <i>Liriomyza trifolii</i> (LIRITR) — musca minieră; <i>Microtus arvalis</i> (MICRAR) — șoarecele de câmp.</p>	
44	Trifoi roșu (<i>Trifolium pratense</i>)	<p><i>Clover phyllody phytoplasma</i> (PHYP03) — filodia trifoiului; <i>Xanthomonas euvesicatoria</i> pv. <i>alfalfae</i> (XANTAL) — arsura bacteriană a lucernei; <i>Erysiphe</i> sp. (ERYSSP) — făinarea trifoiului; <i>Sclerotinia sclerotiorum</i> (SCLESC) — putregaiul alb; <i>Ditylenchus dipsaci</i> (DITYDI) — nematodul tulpinilor și bulbilor; <i>Ditylenchus destructor</i> (DITYDE) — nematodul tulpinilor și tuberculilor de cartof; <i>Haplothrips niger</i> (HAPLNI) — tripsul trifoiului roșu; <i>Sitona sulcifrons</i> (SITNSL) — gărgărița dungată mică a trifoiului; <i>Hypera postica</i> (HYPRPO) — gărgărița frunzelor de lucernă; <i>Gonioctena fornicata</i> (GONCFO) — gândacul roșu al lucernei; <i>Apion apricans</i> (APIOAP) — gărgărița florilor de trifoi; <i>Bruchophagus gibbus</i> (BRPHGI) — viespea semințelor de trifoi; <i>Liriomyza trifolii</i> (LIRITR) — musca minieră; <i>Cacoecimorpha pronubana</i> (TORTPR) — tortricidul mediteranean; <i>Discestra trifolii</i> (SCOOTR) — buha cafenie a lucernei; <i>Helicoverpa</i> sp. (HELVSP) — omida fructelor.</p>	Cultură majoră — utilizare minoră
45	Sfeclă furajeră (<i>Beta vulgaris crassa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale sfeclei furajere	Cultură minoră
46	Gulie furajeră (<i>Brassica napus napobrassica</i>)	Toate organismele dăunătoare ale guliei furajere	Cultură minoră
47	Trifoi alb (<i>Trifolium repens</i>)	Toate organismele dăunătoare ale trifoiului alb	Cultură minoră
48	Ghizdei (<i>Lotus corniculatus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale ghizdeiului	Cultură minoră
49	Latir (<i>Lathyrus sativus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale latirului	Cultură minoră
50	Sparceta (<i>Onobrychis viciifolia</i>)	Toate organismele dăunătoare ale sparcetei	Cultură minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
51	Fasolița (<i>Vigna unguiculata sesquipedali</i>)	Toate organismele dăunătoare ale fasoliței	Cultură minoră
52	Schinduf (fenugreek) (<i>Trigonella foenumgraecum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale schindufului	Cultură minoră
53	Mei (<i>Panicum miliaceum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale meiului	Cultură minoră
54	Iarba de Sudan (<i>Sorghum x drummondii</i>)	Toate organismele dăunătoare ale ierbii de Sudan	Cultură minoră
55	Raigras aristat (<i>Lolium multiflorum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale raigrasului aristat	Cultură minoră
56	Golomăț (<i>Dactylis glomerata</i>)	Toate organismele dăunătoare ale golomățului	Cultură minoră
PLANTE AROMATICE ȘI MEDICINALE			
57	Anason (<i>Pimpinella anisum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale anasonului	Cultură minoră
58	Chimen (<i>Carum carvi</i>)	Toate organismele dăunătoare ale chimenului	Cultură minoră
59	Hasmațuchi (<i>Anthriscus cerefolium</i>)	Toate organismele dăunătoare ale hasmațuchiului	Cultură minoră
60	Angelică (<i>Angelica archangelica</i>)	Toate organismele dăunătoare ale angelicii	Cultură minoră
61	Cicoare (scarola) (<i>Cichorium endive</i>)	Toate organismele dăunătoare ale cicorii	Cultură minoră
62	Anghinare (<i>Cynara scolymus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale anghinarei	Cultură minoră
63	Mușețel (<i>Matricaria recutita</i>)	Toate organismele dăunătoare ale mușețelului	Cultură minoră
64	Păpădie (<i>Taraxacum officinale</i>)	Toate organismele dăunătoare ale păpădiei	Cultură minoră
65	Tarhon (<i>Artemisia dracunculus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale tarhonului	Cultură minoră
66	Gălbenele (<i>Calendula officinalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale gălbenelelor	Cultură minoră
67	Limba mielului (<i>Borago officinalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale limbii mielului	Cultură minoră
68	Năsturel alb (<i>Nasturtium officinale</i>)	Toate organismele dăunătoare ale năsturelului alb	Cultură minoră
69	Barbarea (<i>Barbarea verna</i>)	Toate organismele dăunătoare ale barbareei	Cultură minoră
70	Capere (<i>Capparis spinosa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale caperelor	Cultură minoră
71	Valeriana (<i>Valeriana officinalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale valerianeii	Cultură minoră
72	Mentă (<i>Mentha spp.</i>)	Toate organismele dăunătoare ale mentei	Cultură minoră
73	Maghiran (<i>Origanum majorana</i>)	Toate organismele dăunătoare ale maghiranului	Cultură minoră
74	Hisop (<i>Hyssopus officinalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale hisopului	Cultură minoră
75	Roiniță (<i>Melissa officinalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale roiniței	Cultură minoră
76	Salvie (<i>Salvia officinalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale salviei	Cultură minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
77	Oregano (<i>Origanum vulgare</i>)	Toate organismele dăunătoare ale oreganului	Cultură minoră
78	Rozmarin (<i>Rosmarinus officinalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale rozmarinului	Cultură minoră
79	Cimbru (<i>Thymus spp.</i>)	Toate organismele dăunătoare ale cimbrului	Cultură minoră
80	Busuioc (<i>Ocimum basilicum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale busuiocului	Cultură minoră
81	Lavandă (<i>Lavandula spp.</i>)	Toate organismele dăunătoare ale lavandei	Cultură minoră
82	Hibiscus (<i>Hibiscus sabdariffa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale hibiscusului	Cultură minoră
83	Iasomie (<i>Jasminum officinale</i>)	Toate organismele dăunătoare ale iasomiei	Cultură minoră
84	Pătlagina lată (<i>Plantago major</i>)	Toate organismele dăunătoare ale pătlagii late	Cultură minoră
85	Chimen negru (<i>Nigella sativa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale chimenului negru	Cultură minoră
86	Cardamon (<i>Elettaria cardamomum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale cardamonului	Cultură minoră
87	Ghimbir (<i>Zingiber officinale</i>)	Toate organismele dăunătoare ale ghimbirului	Cultură minoră
POMI ȘI ARBUȘTI FRUCTIFERI			
88	Măr (<i>Malus domestica</i>)	Candidatus <i>Phytoplasma mali</i> (PHYPPMA) — proliferarea ramurilor de măr; <i>Monilinia fructicola</i> (MONIFC) — monilioza; <i>Monilinia polystroma</i> (MONIPO) — monilioza; <i>Cytospora ceratosperma</i> (VALSCE) — cancerul mărlui; <i>Phytophthora cactorum</i> (PHYTCC) — putrezirea scoarței altoiului; <i>Chondrostereum purpureum</i> (STERPU) — boala subțierii scoarței mărlui; <i>Botrytis cinerea</i> (BOTRCI) — putregaiul cenușiu la mere; <i>Cytospora leucostoma</i> (VALSLE) — cancerul piersicului; <i>Aculus schlechtendali</i> (VASASD) — acarianul mărlui; <i>Dysaphis</i> sp. (DYSASP) — păduchele roz galicol al mărlui; <i>Ceresa bubalus</i> (CEREBU) — cicada gheboasă a pomilor; <i>Halyomorpha halys</i> (HALYHA) — ploșnița marmorată; <i>Scolytus mali</i> (SCOLMA) — cariul mare de scoarță; <i>Anisandrus dispar</i> (XYLBDI) — cariul lemnului; <i>Sciaphobus squalidus</i> (SCPBSQ) — gărgărița mugurilor; <i>Dasineura mali</i> (DASYMA) — musculița frunzelor; <i>Grapholita molesta</i> (LASPMO) — molia orientală a fructelor; <i>Archips rosana</i> (CACORO) — molia porumbarului; <i>Enarmonia formosana</i> (ENARFO) — tortricidul scoarței cireșului; <i>Adoxophyes orana</i> (CAPURE) — molia pielii fructelor; <i>Anarsia lineatella</i> (ANARLI) — molia vărgată a piersicului; <i>Leucoptera malifoliella</i> (LEUCSC) — molia minieră a pomilor; <i>Spilonota ocellana</i> (TMETOC) — molia roșie a mugurilor; <i>Lyonetia clerkella</i> (LYONCL) — minatorul mare sinuos; <i>Phyllonorycter blancardella</i> (LITHBL) — molia marmorată a mărlui; <i>Stigmella malella</i> (NEPTMA) — minatorul mic sinuos; <i>Yponomeuta malinella</i> (HYPNMA) — molia frunzelor de măr; <i>Euproctis chrysorrhoea</i> (EUPRCH) — fluturele cu abdomenul auriu; <i>Orgyia recens</i> (ORGYGO) — omida cu trei smocuri de perișori; <i>Hoplocampa testudinea</i> (HOPLTE) — viespea merelor; <i>Drosophila suzukii</i> (DROSSU) — drosophila cu aripi pătate; <i>Ceratitidis capitata</i> (CERTCA) — musca mediteraneană a fructelor; <i>Arvicola terrestris</i> (ARVCTE) — șobolan de apă de munte; <i>Microtus arvalis</i> (MICRAR) — șoarecele de câmp.	Cultură majoră — utilizare minoră
89	Păr (<i>Pyrus communis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale părului	Cultură minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
90	Gutui (<i>Cydonia oblonga</i>)	Toate organismele dăunătoare ale gutuiului	Cultură minoră
91	Prun (<i>Prunus domestica</i>)	<i>Taphrina pruni</i> (TAPHPR) — hurlupi; <i>Polystigma rubrum</i> (POLTRU) — pătarea roșie a frunzelor de prun; <i>Wilsonomyces carpophilus</i> (STIGCA) — măhuri de vrăjitoare; <i>Blumeriella jaapii</i> (BLUMJA) — antracnoza frunzelor de cireș ; <i>Apiognomonium erythrostoma</i> (GNOMER) — răsucirea frunzelor de cireș; <i>Tetranychus urticae</i> (TETRUR) — păianjenul roșu comun; <i>Acalitus phloeocoptes</i> (ERPHPH) — acarianul galicol al prunului; <i>Parthenolecanium corni</i> (LECACO) — păduchele fals țestos al prunului; <i>Eriosoma lanigerum</i> (ERISLA) — păduchele lănos; <i>Comstockaspis perniciosus</i> (QUADPE) — păduchele din San Jose; <i>Anthonomus pomorum</i> (ANTHPO) — gărgărița bobocilor și florilor de prun; <i>Melolontha melolontha</i> (MELOME) — cărăbușul de mai; <i>Scolytus rugulosus</i> (SCOLRU) — cariul scoarței; <i>Sciaphobus squalidus</i> (SCPBSQ) — gărgărița mugurilor; <i>Tropinota hirta</i> (EPISHI) — gândacul păros; <i>Adoxophyes orana</i> (CAPURE) — molia pielii fructelor; <i>Anarsia lineatella</i> (ANARLI) — molia vărgată a piersicului; <i>Argyresthia pruniella</i> (ARGYEP) — molia florilor de cireș; <i>Phyllonorycter blancardella</i> (LITHBL) — minatorul marmorat; <i>Euproctis chrysorrhoea</i> (EUPRCH) — fluturele cu abdomenul auriu; <i>Hyphantria cunea</i> (HYPHCU) — omida păroasă; <i>Lymantria dispar</i> (LYMADI) — omida păroasă a stejarului; <i>Operophtera brumata</i> (CHEIBR) — cotarul verde; <i>Hoplocampa minuta</i> (HOPLMI) — viespile prunelor; <i>Hoplocampa flava</i> (HOPLFL) — viespile prunelor; <i>Caliroa cerasi</i> (ERICLI) — viespea frunzelor de cireș; <i>Cecidomyia</i> sp. (CECISP) — musculița frunzelor de prun; cais; piersic; <i>Drosophila suzukii</i> (DROSSU) — drosofila cu aripi pătate; <i>Ceratitis capitata</i> (CERTCA) — musca mediteraneeană a fructelor.	Cultură majoră — utilizare minoră
92	Cireș (<i>Prunus avium</i>)	Toate organismele dăunătoare ale cireșului	Cultură minoră
93	Vișin (<i>Prunus cerasus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale vișinului	Cultură minoră
94	Cais (<i>Prunus armeniaca</i>)	Toate organismele dăunătoare ale caisului	Cultură minoră
95	Piersic și variantele și formele speciei (<i>Prunus persica</i>)	Toate organismele dăunătoare ale piersicului	Cultură minoră
96	Migdal (<i>Prunus dulcis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale migdalului	Cultură minoră
97	Castan (<i>Castanea sativa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale castanului	Cultură minoră
98	Nuci comune (<i>Juglans regia</i>)	Toate organismele dăunătoare ale nucilor	Cultură minoră
99	Dud negru (<i>Morus nigra</i>)	Toate organismele dăunătoare ale dudului negru	Cultură minoră
100	Kiwi (<i>Actinidia deliciosa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale kiwi	Cultură minoră
101	Soc (<i>Sambucus</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale socului	Cultură minoră
102	Alun (<i>Corylus avellana</i>)	Toate organismele dăunătoare ale alunului	Cultură minoră
103	Lonicera/Afinul siberian (<i>Lonicera caerulea</i>)	Toate organismele dăunătoare ale lonicerei	Cultură minoră
104	Corn (<i>Cornus mas</i>)	Toate organismele dăunătoare ale coarnelor	Cultură minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
105	Afin (<i>Vaccinium myrtillus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale afinului	Cultură minoră
106	Merișor (<i>Vaccinium vitis-idaea</i>)	Toate organismele dăunătoare ale merișorului	Cultură minoră
107	Coacăz roșu (<i>Ribes rubrum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale coacăzului roșu	Cultură minoră
108	Coacăz negru (<i>Ribes nigrum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale coacăzului negru	Cultură minoră
109	Agriș (<i>Ribes uva-crispa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale agrișului	Cultură minoră
110	Smochin (<i>Ficus carica</i>)	Toate organismele dăunătoare ale smochinelor	Cultură minoră
111	Arborele de stafide (<i>Amelanchier lamarckii</i>)	Toate organismele dăunătoare ale arborelui de stafide	Cultură minoră
112	Păducel (<i>Crataegus monogyna</i>)	Toate organismele dăunătoare ale păducelului	Cultură minoră
113	Măceș (<i>Rosa canina</i>)	Toate organismele dăunătoare ale măceșului	Cultură minoră
114	Moșmon (<i>Mespilus germanica</i>)	Toate organismele dăunătoare ale moșmonilor	Cultură minoră
115	Mur (<i>Rubus fruticosus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale murelor	Cultură minoră
116	Zmeur (<i>Rubus idaeus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale zmeurei	Cultură minoră
117	Scoruș negru sau Aronia (<i>Aronia prunifolia</i>)	Toate organismele dăunătoare ale scorușului negru	Cultură minoră
118	Cătină roșie (<i>Tamarix ramosissima</i>)	Toate organismele dăunătoare ale cătinei roșii	Cultură minoră
SILVICULTURĂ			
119	Toate speciile de arbori din păduri, pepiniere, parcuri	Toate organismele dăunătoare sunt considerate majore.	Cultură majoră
ARBUȘTI DECORATIVI			
120	Toate speciile de arbuști decorativi din pepiniere, parcuri, grădini, amenajări horticole, grădini botanice	Toate organismele dăunătoare sunt considerate majore.	Cultură majoră
PLANTAȚII DE VIȚĂ-DE-VIE			
121	Vița-de-vie (<i>Vitis vinifera</i>)	<i>Candidatus Phytoplasma solani</i> (PHYPSO) — stolbur; <i>Pseudomonas syringae</i> (PSDMSX) — arsura bacteriană; <i>Xylella fastidiosa</i> (XYLEFA) — boala lui Pierce; <i>Dothiorella viticola</i> (DOTRVI) — înnegrirea și moartea brațelor viței-de-vie; <i>Stereum hirsutum</i> (STERHI) — apoplexia viței-de-vie; <i>Elsinoë ampelina</i> (ELSIAM) — antracnoza viței-de-vie; <i>Eutypa lata</i> (EUTYLA) — eutipoza; <i>Rosellinia Dematophora necatrix</i> (ROSLNE) — putregaiul alb al rădăcinilor; <i>Monilinia fructicola</i> (MONIFC) — monilioza; <i>Xiphinema</i> sp. (XIPHSP) — nematodul viței-de-vie; <i>Lepidosaphes ulmi</i> (LEPSUL) — păduchele țestos al viței-de-vie; <i>Calepitrimerus vitis</i> (EPITVI) — acarioza viței-de-vie; <i>Panonychus ulmi</i> (METTUL) — acarianul roșu; <i>Anaphothrips vitis</i> (ANAPVI) — tripsul viței-de-vie; <i>Frankliniella occidentalis</i> (FRANOC) — tripsul californian; <i>Tropinota hirta</i> (EPISHI) — gândacul păros al florilor; <i>Byctiscus betulae</i> (BYCTBE) — țigărarul; <i>Lethrus apterus</i> (LETRAP) — forfecarul; <i>Melolontha melolontha</i> (MELOME) — cărăbușul de mai;	Cultură majoră — utilizare minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
		<p><i>Polyphylla fullo</i> (POLHFU) — cărăbușul marmorat; <i>Dociostaurus maroccanus</i> (DICIMA) — lăcusta marocană; <i>Daktulosphaira vitifoliae</i> (VITEVI) — filoxera; <i>Phlogotettix cyclops</i> (PHTTCY) — cicada asiatică a viței-de-vie; <i>Scaphoideus titanus</i> (SCAPLI) — cicada flavescentei aurii a viței-de-vie; <i>Hyalesthes obsoletus</i> (HYAEOB) — cicada stolburului; <i>Empoasca vitis</i> (EMPOFL) — cicada verde mică; <i>Orientus ishidae</i> (ORIEIS) — cicada marmorată; <i>Acanalonia conica</i> (ACNLCO) — cicada cu capul verde; <i>Stictocephala bisonia</i> (STICBI) — cicada gheboasă; <i>Reptalus panzeri</i> (REPTPA) — păduchele lănos; <i>Pulvinaria vitis</i> (PULVVI) — păduchele lănos; <i>Metcalfa pruinosa</i> (METFPR) — cicada meliferă; <i>Comstockaspis perniciosus</i> (QUADPE) — coccidul californian; <i>Arboridia kakogawana</i> (ARBOKA) — cicada japoneză a viței-de-vie; <i>Byctiscus betulae</i> (BYCTBE) — țigărarul viței-de-vie; <i>Vespula germanica</i> (VESPGE) — viespea germană a strugurilor; <i>Vespula vulgaris</i> (VESPVU) — viespea comună; <i>Polistes dominulus</i> (POLEDO) — viespea europeană de hârtie; <i>Forficula auricularia</i> (FORFAU) — urechelnița; <i>Agrotis segetum</i> (AGROSE) — buha semănăturilor; <i>Sparganothis pilleriana</i> (SPARPI) — pira la viței-de-vie; <i>Peribatodes rhomboidaria</i> (BOARRH) — cotarul cenușiu al viței-de-vie; <i>Cynthia cardui</i> (VANSCA) — omida scaieților; <i>Lymantia dispar</i> (LYMADI) — omida păroasă a stejarului; <i>Drosophila suzukii</i> (DROSSU) — drosofila cu aripi pătate; <i>Ceratitis capitata</i> (CERTCA) — musca mediteraneeană a fructelor.</p>	

LEGUME

LEGUME RĂDĂCINOASE ȘI TUBERCULIFERE

122	Morcov (<i>Daucus carota</i>)	<p><i>Phytophthora porri</i> (PHYTPO) — mana; <i>Rhizoctonia carotae</i> (RHIZCA) — putregaiul morcovului depozitat; <i>Thielaviopsis basicola</i> (THIEBA) — putregaiul negru; <i>Meloidogyne hapla</i> (MELGHA) — nematod; <i>Heterodera carotae</i> (HETDCA) — nematod; <i>Tetranychus urticae</i> (TETRUR) — acarianul roșu comun; <i>Brevicoryne brassicae</i> (BRVCBR) — păduchele cenușiu al verzei; <i>Myzus persicae</i> (MYZUPE) — păduchele verde al piersicului; <i>Trioza apicalis</i> (TRIZAP) — psilidul morcovului; <i>Bemisia tabaci</i> (BEMITA) — musculița albă a bumbacului; <i>Phyllotreta</i> sp. (PHYESP) — puricele negru; <i>Chamaepsila rosae</i> (PSILRO) — musca morcovului; <i>Tipula oleracea</i> (TIPUOL) — tipulid; <i>Tipula paludosa</i> (TIPUPA) — tipulid.</p>	Cultură majoră — utilizare minoră
123	Sfeclă roșie (<i>Beta vulgaris vulgaris</i>)	Toate organismele dăunătoare ale sfeclei roșii	Cultură minoră
124	Țelină (<i>Apium graveolens rapaceum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale țelinei	Cultură minoră
125	Păstârnac (<i>Pastinaca sativa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale păstârnacului	Cultură minoră
126	Pătrunjel (<i>Petroselinum crispum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale pătrunjelului	Cultură minoră
127	Sparanghel (<i>Asparagus officinalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale sparanghelului	Cultură minoră
128	Cicoare/Andive (<i>Cichorium</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale cicorii/andivelor	Cultură minoră
129	Hrean (<i>Armoracia rusticana</i>)	Toate organismele dăunătoare ale hreanului	Cultură minoră
130	Topinambur (<i>Helianthus tuberosum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale topinamburului	Cultură minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
131	Barba-caprei (<i>Tragopogon porrifolius</i>)	Toate organismele dăunătoare ale bărbii-caprei	Cultură minoră
132	Ridichi (<i>Raphanus raphanistrum</i> subsp. <i>sativus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale ridichilor	Cultură minoră
133	Nap (<i>Brassica rapa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale napului	Cultură minoră
134	Wasabi (<i>Eutrema japonicum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale wasabiului	Cultură minoră
135	Daikon (<i>Raphanus sativus</i> var. <i>longipinnatus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale daikonului	Cultură minoră
136	Batat (cartof dulce) (<i>Ipomoea batatas</i>)	Toate organismele dăunătoare ale cartofului dulce	Cultură minoră
137	Rubarba (<i>Rheum hybridum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale rubarbei	Cultură minoră

LEGUME BULBOASE

138	Ceapă (<i>Allium cepa</i>)	<i>Lasiodiplodia theobromae</i> (PHYORH) — putregaiul negru; <i>Fusarium oxysporum</i> (FUSAOX) — fuzarioza; <i>Pantoea ananatis</i> (ERWIAN) — putregaiul miezului; <i>Urocystis colchici</i> (UROCCE) — pătarea cepei; <i>Aspergillus niger</i> (ASPENI) — mucegaiul negru; <i>Ustilago allii</i> (USTIAL) — tăciunele cepei; <i>Dickeya chrysanthemi</i> (ERWICH) — veștejirea plantelor ornamentale; <i>Botryotinia squamosa</i> (SCLESQ) — mălura frunzelor de ceapă; <i>Botryotinia allii</i> (BOTRBY) — putregaiul fungic al gulerului cepei; <i>Aphelenchoides fragariae</i> (APLOFR) — nematod; <i>Delia platura</i> (HYLEPL) — musca plântuțelor; <i>Liriomyza trifolii</i> (LIRITR) — minierul frunzelor de trifoi.	Cultură majoră — utilizare minoră
139	Șalotă (<i>Allium ascalonicum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale șalotelor	Cultură minoră
140	Usturoi (<i>Allium sativum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale usturoiului	Cultură minoră
141	Arpagic (<i>Allium schoenoprasum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale arpagicului	Cultură minoră
142	Praz (<i>Allium porum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale prazului	Cultură minoră

LEGUME VĂRZOASE

143	Varză — cu toate varietățile și formele speciei (<i>Brassica oleracea</i>)	<i>Hyaloperonospora brassicae</i> (HPERBR) — mana; <i>Plasmiodiophora brassicae</i> (PLADBR) — putregaiul cotorului de varză; <i>Plenodomus lingam</i> (LEPTMA) — înnegrirea piciorului verzei; <i>Sclerotinia sclerotiorum</i> (SCLESC) — putregaiul alb; <i>Heterodera glycines</i> (HETDGL) — nematodul chistic al soiei; <i>Heterodera schachtii</i> (HETDSC) — nematodul chistic al sfeclei de zahăr; <i>Aleyrodes proletella</i> (ALEUPR) — musca albă a verzei; <i>Eurydema oleraceum</i> (EURDOL) — ploșnița verde a verzei; <i>Eurydema ornata</i> (EURDOR) — ploșnița roșie a verzei; <i>Psylliodes chrysocephala</i> (PSYICH) — puricele tulpinii verzei; <i>Phyllotreta atra</i> (PHYEAT) — puricele negru al rapiței; <i>Phyllotreta cruciferae</i> (PHYECR) — puricele cruciferelor; <i>Ceutorhynchus assimilis</i> (CEUTPL) — gărgărița semințelor de crucifere; <i>Ceutorhynchus sulcicollis</i> (CEUTSL) — gărgărița galicolă a ridichilor; <i>Liriomyza bryoniae</i> (LIRIBO) — musca minieră a frunzelor de cartof; <i>Liriomyza trifolii</i> (LIRITR) — musca minieră americană; <i>Helicoverpa armigera</i> (HELIAR) — omida fructelor; <i>Agrotis segetum</i> (AGROSE) — buha semănăturilor; <i>Athalia rosae</i> (ATALCO) — viespea rapiței; <i>Contarinia nasturtii</i> (CONTNA) — țânțarul galicol al vârfului verzei;	Cultură majoră — utilizare minoră
-----	--	--	--------------------------------------

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
		<i>Delia floralis</i> (HYLEFL) — viermele ridichilor; <i>Delia florilega</i> (HYLEFG) — musca plantulelor; <i>Delia platura</i> (HYLEPL) — musca plantulelor; <i>Nephrotoma appendiculata</i> (PALEMA) — tipulidul pătat; <i>Phytomyza rufipes</i> (PHYRUR) — musca minieră a frunzelor de varză.	
144	Anghinare (<i>Cynara scolymus</i>)	Toate organismele dăunătoare majore și minore ale anghinarei	Cultură minoră
145	Broccoli (<i>Brassica oleracea italica</i>)	Toate organismele dăunătoare ale broccoli	Cultură minoră
146	Varză de Bruxelles (<i>Brassica oleracea gemmifera</i>)	Toate organismele dăunătoare ale verzei de Bruxelles	Cultură minoră
147	Varză chinezească (<i>Brassica pekinensis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale verzei chinezești	Cultură minoră
148	Varza fără căpățână (kales) (<i>Brassica oleracea acephala</i>)	Toate organismele dăunătoare ale verzei fără căpățână (<i>kales</i>)	Cultură minoră
149	Gulie (<i>Brassica oleracea gongylodes</i>)	Toate organismele dăunătoare ale guliei	Cultură minoră
150	Conopidă (<i>Brassica oleracea</i> var. <i>botrytis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale conopidei	Cultură minoră

LEGUME SOLANO-FRUCTOASE

151	Tomate (<i>Solanum lycopersicum</i>)	<i>Pseudomonas corrugata</i> (PSDMCR) — necroza măduvei tulpinilor de tomate; <i>Pseudopyrenochaeta lycopersici</i> (PYRELY) — suberificarea rădăcinilor de tomate; <i>Sclerotinia sclerotiorum</i> (SCLESC) — putregaiul alb al tomatelor; <i>Thanatephorus cucumeris</i> (RHIZSO) — rhizoctonioza tomatelor; <i>Candidatus Phytoplasma solani</i> (PHYPSO) — stolburul tomatelor; <i>Rhizobium rhizogenes</i> (AGRBRH) — bacterioza tomatelor; <i>Ralstonia solanacearum</i> sensu lato (RALSSO) — bacterioza tomatelor; <i>Xanthomonas axonopodis</i> pv. <i>vesicatoria</i> (XANTAV) — bacterioza tomatelor; <i>Athelia rolfsii</i> (SCLORO) — putregaiul alb; <i>Boeremia lycopersici</i> (DIDYLY) — putrezirea coletului; <i>Glomerella cingulata</i> (GLOMCI) — antracnoza tomatelor; <i>Oidium anacardii</i> (OIDIAN) — făinarea tomatelor; <i>Aculops lycopersici</i> (VASALY) — acarianul tomatelor; <i>Neomyzus circumflexus</i> (MYZUCI) — afide; <i>Bactericera cockerelli</i> (PARZCO) — psilide; <i>Paracoccus interceptus</i> (PACOIN) — păduchii lănoși; <i>Gryllotalpa gryllotalpa</i> (GRYTGR) — coropișnița; <i>Locusta migratoria migratoria</i> (LOCUMI) — lăcusta călătoare; <i>Dociostaurus maroccanus</i> (DICIMA) — lăcusta marocană; <i>Calliptamus italicus italicus</i> (CALUIT) — lăcusta italiană; <i>Lygus lineolaris</i> (LYGULI) — miridul pătat; <i>Halyomorpha halys</i> (HALYHA) — ploșnița marmorată; <i>Nesidiocoris tenuis</i> (CYROTE) — miridul tomatelor; <i>Nezara viridula</i> (NEZAVI) — ploșnița verde a tomatelor; <i>Agriotes</i> sp. (AGRISP) — viermii-sârmă; <i>Melolontha melolontha</i> (MELOME) — cărăbușul de mai; <i>Anoxia villosa</i> (ANOXVI) — cărăbușul de stepă; <i>Agrotis segetum</i> (AGROSE) — buha semănăturilor; <i>Trichoplusia ni</i> (TRIPNI) — omida verzei; <i>Loxostege sticticalis</i> (LOXOST) — omida de stepă; <i>Autographa gamma</i> (PYTOGA) — buha gamma; <i>Lacania oleracea</i> (POLIOL) — fluturele de seră a tomatelor; <i>Delia platura</i> (HYLEPL) — musca semințelor de fasole.	Cultură majoră — utilizare minoră
-----	---	--	--------------------------------------

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
152	Ardei (<i>Capsicum annum</i>)	<i>Dickeya chrysanthemi</i> (ERWICH) — veștejirea plantelor ornamentale; <i>Botrytis cinerea</i> (BOTRCI) — putregaiul cenușiu; <i>Fusarium oxysporum</i> (FUSAOX) — ofilirea vasculară a ardeiului; <i>Pythium aphanidermatum</i> (PYTHAP) — căderea plăntuțelor de porumb; <i>Verticillium albo-atrum</i> (VERTAA) — verticilioza — ofilirea vasculară; <i>Verticillium dahliae</i> (VERTDA) — verticilioza — ofilirea vasculară; <i>Frankliniella occidentalis</i> (FRANOC) — tripsul californian; <i>Aphis</i> spp. (APHISP) — afide; <i>Aulacorthum solani</i> (AULASO) — afidul cartofului; <i>Liocoris tripustulatus</i> (LIOCTR) — ploșnița; <i>Nezara viridula</i> (NEZAVI) — ploșnița verde a tomatelor; <i>Halyomorpha halys</i> (HALYHA) — ploșnița marmorată asiatică; <i>Gryllotalpa gryllotalpa</i> (GRYTGR) — coropișnița; <i>Agriotes lineatus</i> (AGRILI) — viermii-sârmă; <i>Agriotes obscurus</i> (AGRIOB) — viermii-sârmă; <i>Leptinotarsa decemlineata</i> (LPTNDE) — gândacul de Colorado; <i>Helicoverpa armigera</i> (HELIAR) — omida fructelor; <i>Autographa gamma</i> (PYTOGA) — buha gamma; <i>Phthorimaea operculella</i> (PHTOOP) — molia cartofului.	Cultură majoră — utilizare minoră
153	Vinete (<i>Solanum melongena</i>)	Toate organismele dăunătoare ale vinetei	Cultură minoră
LEGUME CUCURBITACEE			
154	Dovleac (<i>Cucurbita maxima</i>)	Toate organismele dăunătoare ale dovleacului	Cultură minoră
155	Pepene verde (<i>Citrullus lanatus</i>)	<i>Fusarium oxysporum</i> f. sp. <i>niveum</i> (FUSANV) — ofilirea vasculară; <i>Colletotrichum orbiculare</i> (COLLLA) — antracnoza; <i>Verticillium dahlia</i> (VERTDA) — ofilirea verticiliană; <i>Stagonosporopsis cucurbitacearum</i> (DIDYBR) — putrezirea cleioasă a tulpinilor cucurbitaceelor; <i>Sclerotinia sclerotiorum</i> (SCLESC) — putregaiul alb; <i>Tetranychus urticae</i> (CITLA) — păianjenul roșu comun; <i>Bemisia tabaci</i> (BEMITA) — musculița albă a tutunului; <i>Acalymma vittatum</i> (ACAYVT) — gândacul dungat; <i>Delia platura</i> (HYLEPL) — musca plantulelor.	Cultură majoră — utilizare minoră
156	Pepene galben (<i>Cucumis melo</i>)	Toate organismele dăunătoare majore și minore ale pepenelui galben	Cultură minoră
157	Castravete (<i>Cucumis sativus</i>)	<i>Golovinomyces cichoracearum</i> (ERYSCI) — făinarea salatei; <i>Alternaria cucumerina</i> (ALTECU) — alternarioză; <i>Sclerotinia sclerotiorum</i> (SCLESC) — putregaiul alb; <i>Fusarium oxysporum</i> f. sp. <i>cucumerinum</i> (FUSACC) — ofilirea fusariană a castraveților; <i>Cladosporium cucumerinum</i> (CLADCU) — cladosporioza; <i>Colletotrichum orbiculare</i> (COLLLA) — antracnoza; <i>Fusarium oxysporum</i> (FUSAOX) — fusarioza tomatelor; <i>Pythium ultimum</i> (PYTHUL) — căderea plăntuțelor sau putrezirea coletului; <i>Verticillium albo-atrum</i> (VERTAA) — uscarea vasculară; <i>Verticillium dahlia</i> (VERTDA) — ofilirea verticiliană; <i>Meloidogyne hapla</i> (MELGHA) — nematodul galicol al morcovului; <i>Lygus rugulipennis</i> (LYGURU) — ploșnița de câmp sau ploșnița de fâneață; <i>Delia platura</i> (HYLEPL) — musca plăntuțelor; <i>Aulacorthum solani</i> (AULASO) — afidul cartofului; <i>Acalymma vittatum</i> (ACAYVT) — gândacul dungat; <i>Agriotes lineatus</i> (AGRILI) — gândacii pocnitori sau viermii-sârmă; <i>Agriotes obscurus</i> (AGRIOB) — gândacii pocnitori sau viermii-sârmă; <i>Agriotes sordidus</i> (AGRISO) — gândacii pocnitori sau viermii-sârmă; <i>Agriotes sputator</i> (AGRISU) — gândacii pocnitori sau viermii-sârmă; <i>Ceratitis capitata</i> (CERTCA) — musca mediteraneană a fructelor; <i>Helicoverpa armigera</i> (HELIAR) — omida fructelor; <i>Helicoverpa punctigera</i> (HELIPU) — omida australiană a fructelor; <i>Liriomyza bryoniae</i> (LIRIBO) — minierul frunzelor de tomate; <i>Thrips</i> sp. (THRISP) — tripsi.	Cultură majoră — utilizare minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
158	Castravetele amar (<i>Momordica charantia</i>)	Toate organismele dăunătoare ale castravetelui amar	Cultură minoră
159	Dovlecei (<i>Cucurbita pepo</i>)	Toate organismele dăunătoare ale dovleceilor	Cultură minoră
LEGUME PĂSTĂIOASE			
160	Fasole verde (păstăi) (<i>Phaseolus vulgaris</i>)	Toate organismele dăunătoare ale fasolei verzi (păstăi)	Cultură minoră
161	Mazăre verde (boabe) (<i>Pisum sativum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale mazării verzi (boabe)	Cultură minoră
VERDEȚURI			
162	Spanac (<i>Spinacia oleracea</i>)	Toate organismele dăunătoare ale spanacului	Cultură minoră
163	Leuștean (<i>Levisticum officinale</i>)	Toate organismele dăunătoare ale leușteanului	Cultură minoră
164	Mărar (<i>Anethum graveolens</i>)	Toate organismele dăunătoare ale mărarului	Cultură minoră
165	Pătrunjel de frunze (<i>Petroselinum crispum</i> convar. <i>crispum</i> var. <i>vulgare</i>)	Toate organismele dăunătoare ale pătrunjelului de frunze	Cultură minoră
166	Loboda albă (<i>Atriplex hortensis</i> forma <i>alba</i>)	Toate organismele dăunătoare ale lobodei albe	Cultură minoră
167	Loboda roșie (<i>Atriplex hortensis</i> forma <i>rubra</i>)	Toate organismele dăunătoare ale lobodei roșii	Cultură minoră
168	Lăptuca (salată verde) (<i>Lactuca sativa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale lăptucii	Cultură minoră
169	Păpădie (<i>Taraxacum officinale</i>)	Toate organismele dăunătoare ale păpădiei	Cultură minoră
170	Rucola (<i>Eruca sativa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale rucolei	Cultură minoră
171	Creson (<i>Lepidium sativum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale cresonului	Cultură minoră
172	Fetica (<i>Valerianella locusta</i>)	Toate organismele dăunătoare ale feticii	Cultură minoră
173	Ștevie (<i>Rumex patientia</i>)	Toate organismele dăunătoare ale șteviei	Cultură minoră
174	Revent (<i>Rheum officinale</i>)	Toate organismele dăunătoare ale reventului	Cultură minoră
175	Scorțonera (<i>Scorzonera hispanica</i>)	Toate organismele dăunătoare ale scorțonerei	Cultură minoră
176	Asmățui (<i>Anthriscus cuscerefolium</i>)	Toate organismele dăunătoare ale asmățuiului	Cultură minoră
CIUPERCI DE CULTURĂ			
177	Bureți/Păstrăvi de fag (<i>Pleurotus</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale bureților/păstrăvilor de fag	Cultură minoră
178	Shiitake/Ciuperca parfumată (<i>Leninula</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale bureților/păstrăvilor de fag	Cultură minoră
179	Ciuperca albă/Champignon (<i>Agaricus</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale ciupercii albe/Champignon	Cultură minoră
180	Buretele ciuculete (<i>Coprinus comatus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale buretelui ciuculete	Cultură minoră
181	Ciuperca de paie (<i>Stropharia rugoso-annulata</i>)	Toate organismele dăunătoare ale ciupercii de paie	Cultură minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
FLORI			
182	Alstroemeria (<i>Alstroemeria</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale alstroemeriei	Cultură minoră
183	Narcisa (<i>Narcissus</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale narcisei	Cultură minoră
184	Ghiocel (<i>Galanthus nivalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale ghiocelului	Cultură minoră
185	Leandru (<i>Nerium oleander</i>)	Toate organismele dăunătoare ale leandrului	Cultură minoră
186	Anthurium (<i>Anthurium</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale anthuriumului	Cultură minoră
187	Cala (<i>Zantedeschia</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale calei	Cultură minoră
188	Crinul păcii (<i>Spathiphyllum</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale crinului păcii	Cultură minoră
189	Zambila (<i>Hyacinthus orientalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale zambilei	Cultură minoră
190	Tuberoza (<i>Polianthes tuberosa</i>)	Toate organismele dăunătoare ale tuberozei	Cultură minoră
191	Lăcrămioare (<i>Convallaria majalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale lăcrămioarelor	Cultură minoră
192	Crizantema (<i>Chrysanthemum morifolium</i>)	Toate organismele dăunătoare ale crizantemei	Cultură minoră
193	Ochiul-boului (<i>Callistephus chinensis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale ochiului-boului	Cultură minoră
194	Gălbenele (<i>Calendula officinalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale gălbenelelor	Cultură minoră
195	Gerbera (<i>Gerbera</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale gerberei	Cultură minoră
196	Crăițe (<i>Tagetes</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale crăiței	Cultură minoră
197	Cârciumărese (<i>Zinnia</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale cârciumăresei	Cultură minoră
198	Dalie (<i>Dahlia</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale daliei	Cultură minoră
199	Begonie (<i>Begonia</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale begoniei	Cultură minoră
200	Miscandra/Matiola (<i>Matthiola incana</i>)	Toate organismele dăunătoare ale micsandrei	Cultură minoră
201	Canna (<i>Canna indica</i>)	Toate organismele dăunătoare ale cannei	Cultură minoră
202	Garoafa (<i>Dianthus caryophyllus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale garoafei	Cultură minoră
203	Floarea-miresei (<i>Gypsophila elegans</i>)	Toate organismele dăunătoare ale florii-miresei	Cultură minoră
204	Kalanchoe (<i>Kalanchoe blossfeldiana</i>)	Toate organismele dăunătoare ale kalanchoei	Cultură minoră
205	Crăciuniță (<i>Euphorbia pulcherrima</i>)	Toate organismele dăunătoare ale crăciuniței	Cultură minoră
206	Mușcată (<i>Pelargonium</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale mușcatei	Cultură minoră
207	Gloxinia (<i>Gloxinia</i> spp.)	Toate organismele dăunătoare ale gloxiniei	Cultură minoră

Nr. crt.	Denumirea comună (Denumirea științifică)	Organism dăunător	Caracterizarea utilizării
208	Hortensie (<i>Hydrangea microphylla</i>)	Toate organismele dăunătoare ale hortensiei	Cultură minoră
209	Fresia (<i>Freesia x hybrida</i>)	Toate organismele dăunătoare ale freziei	Cultură minoră
210	Gladiola (<i>Gladiolus spp.</i>)	Toate organismele dăunătoare ale gladiolei	Cultură minoră
211	Iris (<i>Iris germanica</i>)	Toate organismele ale irisului	Cultură minoră
212	Lalea (<i>Tulipa spp.</i>)	Toate organismele dăunătoare ale lalelei	Cultură minoră
213	Crin (<i>Lilium candidum</i>)	Toate organismele dăunătoare ale crinului	Cultură minoră
214	Nalbă (<i>Althaea officinalis</i>)	Toate organismele dăunătoare ale nalbei	Cultură minoră
215	Orhidee (<i>Dendrobium nobile</i>)	Toate organismele dăunătoare ale orhideelor	Cultură minoră
216	Bujor (<i>Paeonia spp.</i>)	Toate organismele dăunătoare ale bujorului	Cultură minoră
217	Gura-leului (<i>Antirrhinum majus</i>)	Toate organismele dăunătoare ale gurii-leului	Cultură minoră
218	Flori-de-piatră (<i>Portulaca grandiflora</i>)	Toate organismele dăunătoare ale florilor-de-piatră	Cultură minoră
219	Primula (<i>Primula vulgaris</i>)	Toate organismele dăunătoare ale primulei	Cultură minoră
220	Cyclamen (<i>Cyclamen spp.</i>)	Toate organismele dăunătoare ale cyclamenului	Cultură minoră
221	Piciorul-cocoșului (<i>Ranunculus repens</i>)	Toate organismele dăunătoare ale piciorului-cocoșului	Cultură minoră
222	Anemone (<i>Anemone spp.</i>)	Toate organismele dăunătoare ale anemonelor	Cultură minoră
223	Nemțisor de grădină (<i>Delphinium spp.</i>)	Toate organismele dăunătoare ale nemțisorului de grădină	Cultură minoră
224	Trandafir (<i>Rosa spp.</i>)	Toate organismele dăunătoare ale trandafirului	Cultură minoră
225	Gardenia (<i>Gardenia jasminoides</i>)	Toate organismele dăunătoare ale gardeniei	Cultură minoră
226	Petunie (<i>Petunia x hybrida</i>)	Toate organismele dăunătoare ale petuniei	Cultură minoră
227	Panseluțe (<i>Viola tricolor</i>)	Toate organismele dăunătoare ale panseluțelor	Cultură minoră

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 16

din 16 iunie 2020

Dosar nr. 964/1/2020

Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Eleni Cristina Marcu	— judecător la Secția penală
Simona Cristina Neniță	— judecător la Secția penală
Mirela Sorina Popescu	— judecător la Secția penală
Elena Barbu	— judecător la Secția penală
Oana Burnel	— judecător la Secția penală
Francisca Maria Vasile	— judecător la Secția penală
Anca Mădălina Alexandrescu	— judecător la Secția penală
Rodica Cosma	— judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală în Dosarul nr. 24.247/3/2019, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „*Dacă în aplicarea art. 43 alin. (1) din Codul penal, în cazul unor condamnări multiple, verificarea îndeplinirii condiției referitoare la împlinirea termenului de reabilitare se face în raport de dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal sau în raport de fiecare condamnare în parte pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile de existență ale recidivei postexecutorii.*”

Completul competent să judece sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ce formează obiectul Dosarului nr. 964/1/2020 a fost constituit conform dispozițiilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 36 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat.

Ședința de judecată a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător Daniel Grădinaru.

La ședința de judecată a participat doamna Cristiana Georgeta Renghea, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat.

Judecător-raportor a fost desemnat, conform prevederilor art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, doamna judecător Oana Burnel din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de domnul Teodor Manea, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 964/1/2020 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și faptul că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, acesta fiind comunicat părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Totodată, a învederat că, drept urmare a solicitărilor formulate în temeiul art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, la dosarul cauzei au fost depuse puncte de vedere asupra problemei de drept deduse dezlegării.

La data de 5 mai 2020, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus Adresa nr. 797/C/1.012/III-5/2020 prin care s-a adus la cunoștință că în cadrul Secției judiciare — Serviciul judiciar penal al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii vizând chestiunea de drept supusă dezlegării în prezenta cauză. De asemenea, la aceeași dată au fost depuse la dosarul cauzei concluzii scrise formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constatând că nu sunt cereri de formulat sau excepții de invocat, a solicitat domnului procuror Teodor Manea să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept supusă dezbaterii.

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală este inadmisibilă, întrucât nu implică nicio dificultate de interpretare, existând un text de lege care oferă soluția la chestiunea de drept invocată, respectiv art. 167 alin. (5) din Codul penal.

A arătat că jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală sub aspectul admisibilității unei sesizări este relevantă, fiind în sensul ca solicitarea pronunțării unei hotărâri prealabile să aibă ca obiect o problemă de drept în privința căreia există dificultăți de interpretare.

Pe fondul sesizării, a precizat că soluția stabilită de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite, prin Decizia nr. 3/2009 privind recursul în interesul legii, are deplină valabilitate și în această cauză, în considerentele acesteia regăsindu-se criterii suficiente prin care să se poată soluționa chestiunea de drept.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 19 martie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 24.247/3/2019, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, *Curtea de Apel București — Secția a II-a penală* a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„*Dacă în aplicarea art. 43 alin. (1) din Codul penal, în cazul unor condamnări multiple, verificarea îndeplinirii condiției*

referitoare la împlinirea termenului de reabilitare se face în raport cu dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal sau în raport cu fiecare condamnare în parte pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile de existență ale recidivei postexecutorii.”

II. Expunerea succintă a cauzei

Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a fost sesizată cu soluționarea apelului declarat de inculpatul N.F. împotriva Sentinței penale nr. 1.951 din data de 23 decembrie 2019, pronunțată de Tribunalul București — Secția I penală în Dosarul nr. 24.247/3/2019.

Prin sentința penală menționată, inculpatul N.F. a fost condamnat la 1 an și 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1) și art. 229 alin. (1) lit. a) din Codul penal, 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos în formă continuată (10 acte materiale), prevăzută de art. 250 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, și 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de acces ilegal la un sistem informatic în formă continuată (10 acte materiale), prevăzută de art. 360 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, toate comise în stare de recidivă postexecutorie, fiind reținută incidența art. 41 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 43 alin. (5) din Codul penal, dar și circumstanța atenuantă prevăzută de art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală pentru fiecare infracțiune.

S-a constatat că cele trei infracțiuni deduse judecării sunt concurente cu infracțiunile pentru care inculpatul a fost condamnat prin Sentința penală nr. 624 din 27 septembrie 2019, pronunțată de către Judecătoria Sector 1 București, definitivă prin Decizia penală nr. 1.628 din 4 decembrie 2019 a Curții de Apel București — Secția a II-a penală, și prin Sentința penală nr. 705 din 9 octombrie 2019, pronunțată de către Judecătoria Sector 3 București, definitivă prin neapelare la 12 noiembrie 2019.

S-a procedat la descontopirea pedepsei rezultante aplicate prin Sentința penală nr. 705 din 9 octombrie 2019, pronunțată de către Judecătoria Sector 3 București, în pedepsele componente și la aplicarea tratamentului sancționator prevăzut de art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal raportat la art. 38 alin. (1) și (2) din Codul penal, fiind contopite pedepsele aplicate pentru infracțiunile concurente, inculpatul urmând să execute pedeapsa rezultantă de 4 ani, 9 luni și 10 zile închisoare.

S-au aplicat inculpatului pedeapsa complementară și pedeapsa accesorie, au fost deduse perioadele executate din pedepsele anterioare și durata măsurilor preventive dispuse în cauză și s-a dispus anularea mandatelor de executare emise în vederea executării pedepselor aplicate pentru infracțiunile concurente și emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii.

Pentru a pronunța hotărârea, prima instanță a reținut că fapta inculpatului N.F., care, la data de 12 iunie 2019, profitând de neatenția părții civile A.S.A., a sustras din rucsacul acesteia un portofel ce conținea cardul bancar nr. 468918xxxxx5300 emis de Banca Comercială Română, un abonament METROREX, un abonament S.T.B., o legitimație emisă de Biblioteca Națională și suma de 70 lei, în timp ce călătorea cu un autobuz al liniei S.T.B. 104, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1) și art. 229 alin. (1) lit. a) din Codul penal.

S-a mai reținut că fapta inculpatului N.F., care la aceeași dată, în intervalul orar 13:00:44—13:30:39, a folosit în mod

repetat cardul sustras și a efectuat zece operațiuni bancare, constând în plata prin sistem contactless a produselor achiziționate din magazine Mega Image Shop&Go, accesând astfel, fără drept, sistemul informatic al Băncii Comerciale Române — banca emitentă, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunilor de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos și de acces ilegal la un sistem informatic, în formă continuată, fapte prevăzute de art. 250 alin. (1) din Codul penal și art. 360 alin. (1) din Codul penal, ambele cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (10 acte materiale).

S-a apreciat că infracțiunile au fost comise în stare de recidivă postexecutorie, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 41 alin. (1) din Codul penal.

Cu referire la condiția privind al doilea termen al recidivei, aceea ca infracțiunea să fi fost săvârșită până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, s-a reținut că în considerarea art. 167 alin. (5) din Codul penal, la calculul termenului de reabilitare trebuie avută în vedere pedeapsa cea mai mare, aceea de 5 ani închisoare, aplicată prin Sentința penală nr. 1.416 din 24 noiembrie 2003, pronunțată de către Judecătoria Sector 2 București, și că durata acestuia este de 4 ani, potrivit art. 166 alin. (1) lit. a) din Codul penal.

S-a arătat că termenul a început să curgă, conform art. 167 alin. (5) din Codul penal, de la data executării ultimei pedepse, și anume pedeapsa de 6 luni închisoare, aplicată prin Sentința penală nr. 445 din 4 septembrie 2015, pronunțată de Judecătoria Sector 2 București, respectiv la data de 2 iulie 2016, potrivit referatului întocmit de Biroul executări din cadrul Judecătoriei Sector 2 București.

Prin urmare, s-a constatat că termenul de reabilitare de 4 ani a început să curgă în data de 3 iulie 2016, urmând a se împlini la 2 iulie 2020, în conformitate cu art. 186 alin. (1) din Codul penal, context în care infracțiunile săvârșite de inculpat la data de 12 iunie 2019, înainte de împlinirea acestuia, au fost comise în stare de recidivă postexecutorie.

Împotriva sentinței penale menționate a declarat apel inculpatul N.F.

În cursul judecării apelului, la termenul din 19 martie 2020, apărătorul din oficiu al inculpatului a arătat că apelul vizează reindividualizarea pedepsei, iar instanța de apel, din oficiu, a invocat, ca motiv de apel, reținerea dispozițiilor referitoare la recidiva postexecutorie.

La același termen, Curtea de Apel București a pus în discuție, din oficiu, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile prin care să se statueze asupra problemei de drept expuse în preambul, instanța constatând îndeplinite cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

III. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea

Instanța de trimitere a opinat în sensul că art. 167 alin. (5) din Codul penal nu este aplicabil în evaluarea condițiilor privind starea de recidivă, dispoziția stabilind modalitatea de calcul al termenului de reabilitare în raport cu „condamnările succesive” pe care le are o persoană condamnată, or, în cazul recidivei, *primul termen presupune existența unei condamnări singulare* (prin care fie s-a stabilit o singură pedeapsă, fie o rezultantă aplicabilă pentru o pluralitate de infracțiuni judecate în aceeași cauză sau în cauze separate) în raport cu care se verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 41 alin. (1) din Codul penal. În cazul în care inculpatul are mai multe condamnări (la pedepse cu închisoarea cu privire la care nu s-a dispus

contopirea), *verificarea îndeplinirii condițiilor se face pentru fiecare dintre condamnările anterioare în mod separat.*

Perseverența infracțională sancționată prin regimul juridic agravant aplicabil în cazul recidivei presupune ca între momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare și momentul comiterii unei noi infracțiuni să treacă un interval de timp mai mic decât cel la a cărui împlinire legiuitorul presupune că pot fi înlăturate toate consecințele unei condamnări. Prin urmare, pentru stabilirea stării de recidivă trebuie verificată împlinirea termenului de reabilitare pentru fiecare condamnare în parte, prin raportare la data comiterii infracțiunii deduse judecării, de vreme ce la stabilirea stării de recidivă nu se poate ține seama de condamnările pentru care s-a împlinit termenul de reabilitare.

Acest examen nu trebuie confundat cu cel efectuat în materia reabilitării, instituție care privește întregul trecut infracțional al inculpatului. Interdicția săvârșirii unei alte infracțiuni în termenul de reabilitare privește instituția reabilitării și nu are nicio relevanță la stabilirea stării de recidivă. În acest sens s-a reținut că dispozițiile anterior expuse fac referire exclusiv la împlinirea termenului de reabilitare pentru condamnarea în raport cu care se verifică existența stării de recidivă, nefiind permis a se adăuga acestui text alte exigențe. Mai mult, textul se referă la reabilitare și împlinirea termenului de reabilitare ca împrejurări alternative ce înlătură recidiva.

Este motivul pentru care în doctrină (*de exemplu: Matei Basarab ș.a. — „Codul penal comentat. Vol. I. Partea generală”, Editura Hamangiu, 2007, pagina 237, apud M. Basarab — „Drept penal. Partea generală”, vol. I—II, Editura Lumina Lex, București, 2001, pagina 315, Gh. Mateuț — „Efectele reabilitării asupra recidivei”, Dreptul 4/1993, paginile 41—42*) s-a arătat că „în literatura penală s-a propus de lege ferenda să se prevadă în mod expres în cuprinsul art. 38 alin. (2) (vechiul Cod penal, n.n.) expresia: sau în privința cărora sunt îndeplinite condițiile reabilitării”. În absența unei asemenea mențiuni, Curtea a apreciat că nu se poate adăuga textului nicio condiție suplimentară.

Este firesc ca în cazul reabilitării comiterea unei noi infracțiuni să împiedice inculpatul să beneficieze de această cauză de înlăturare a consecințelor condamnării, întrucât prin săvârșirea unei noi infracțiuni condamnatul dovedește că nu s-a îndreptat, iar termenul de reabilitare să se calculeze în raport cu pedeapsa cea mai grea și să înceapă să curgă de la data executării sau considerării ca executată a ultimei pedepse, întrucât această instituție juridică are în vedere persoana condamnatului și întreaga lui activitate infracțională. În cazul recidivei, pe de altă parte, primul termen este o condamnare singulară în raport cu care se verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege.

În caz contrar, o hotărâre de condamnare va produce efecte agravante în mod succesiv de fiecare dată când inculpatul comite o nouă infracțiune, chiar dacă în raport cu această ultimă infracțiune nu sunt îndeplinite condițiile de existență ale recidivei. Or, intenția legiuitorului a fost ca o nouă infracțiune să împiedice reabilitarea condamnatului, nu aceea de a-i agrava situația în mod succesiv.

IV. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate

În urma consultării instanțelor de judecată, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu referire la art. 473 alin. (5) din același cod, s-au evidențiat două opinii, astfel:

Într-o primă opinie s-a arătat că, în cazul unor condamnări multiple, evaluarea îndeplinirii condiției negative privind

împlinirea termenului de reabilitare, în cazul recidivei postexecutorii, se face în raport cu dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal.

În susținerea acestei teze s-a argumentat în esență că, în lipsa unei dispoziții contrare exprese, dispozițiile menționate reglementează modalitatea în care se calculează termenul de reabilitare în cazul unor condamnări succesive, aplicabilă inclusiv în cazul statuării asupra condițiilor de existență ale recidivei postexecutorii. S-au invocat principiul legalității pedepsei și faptul că termenul de reabilitare trebuie calculat într-o manieră unitară, independent de finalitatea evaluării împlinirii acestuia.

În acest sens au opinat Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel București (opinie minoritară), Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Timișoara și Curtea de Apel Târgu Mureș, tribunalele București, Călărași, Brăila, Vrancea, Brașov, Covasna, Buzău, Ilfov, Giurgiu, Timiș și judecătoriile Onești, Roman, Făgăraș, Rupea, Lehliu-Gară, Roșiori de Vede, Turnu Măgurele, Videle, Zimnicea, Deva, Aiud, Reșița, Caransebeș și Lugoj.

Opinia contrară a fost exprimată în punctele de vedere transmise de Curtea de Apel București (opinie majoritară), Curtea de Apel Pitești și Curtea de Apel Brașov, Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov, tribunalele Bacău, Ialomița, Teleorman, Sibiu, Caraș-Severin, Dolj și Gorj și judecătoriile Giurgiu, Buftea, Oltenița, Alexandria, Piatra-Neamț, Târgu Secuiesc, Brăila, Babadag, Măcin, Brad, Alba Iulia, Câmpeni și Caracal.

În argumentarea acestui punct de vedere s-a arătat că dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal instituie modalitatea de calcul al termenului de reabilitare aplicabilă exclusiv în cadrul instituției reabilitării.

S-a subliniat că primul termen al recidivei este reprezentat de o hotărâre de condamnare, motiv pentru care termenul de reabilitare trebuie calculat în raport cu fiecare condamnare în parte, și că altfel recidiva ar avea un „caracter perpetuu”, or nu aceasta a fost intenția legiuitorului.

S-a mai motivat în sensul că aplicarea modului de calcul instituit de art. 167 alin. (5) din Codul penal în cazul analizării condițiilor recidivei postexecutorii ar echivala cu o interpretare prin analogie, ceea ce nu este permis în materie penală.

Răspunsurile curților de apel Bacău, Ploiești și Iași cuprind doar mențiunea neidentificării, în jurisprudența acestora ori, după caz, a instanțelor din circumscripție, a unor hotărâri relevante pentru problema de drept ce face obiectul sesizării.

V. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată specialiștilor în drept penal opinia asupra chestiunii de drept supuse examinării.

Opinia specialiștilor Departamentului de drept public al Facultății de Drept din cadrul Universității „Titu Maiorescu” din București este în sensul că starea de recidivă postexecutorie se stabilește în raport cu dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal, întrucât această dispoziție legală reglementează în mod expres modul de calcul al termenului de reabilitare în ipoteza existenței unor condamnări succesive.

Stabilirea existenței stării de recidivă prin raportare la fiecare condamnare în parte ar conduce la eludarea dispoziției legale care stabilește modalitatea de calcul al termenului de reabilitare.

Această concluzie rezultă din interpretarea dispozițiilor art. 165 și 168 din Codul penal, care prevăd, drept condiție negativă pentru ca o persoană să fie reabilitată, ca aceasta să

nu săvârșească în termenul prevăzut de lege o nouă infracțiune, or analiza individuală a pedepselor aplicate prin hotărâri judecătorești succesive nu ar avea în vedere efectele întreruperii termenului de reabilitare.

Mai mult, raportarea la fiecare condamnare în parte intră în contradicție și cu scopul reținerii stării de recidivă postexecutorie, respectiv sancționarea perseverenței infracționale a persoanei condamnate.

Totodată, s-a arătat că sub imperiul Codului penal din 1969, prin Decizia nr. 3 din 19 ianuarie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite a statuat că „termenul de reabilitare judecătorească se socotește în raport de pedeapsa cea mai grea ce intră în componența pedepsei rezultante ca urmare a cumulului juridic sau aritmetic”. Prin această decizie s-a pus capăt controverselor jurisprudențiale generate de modul de stabilire a pedepsei care determină calculul termenului de reabilitare judecătorească în cazul pedepselor rezultante prin cumul aritmetic, ca urmare a revocării suspendării condiționate, sau prin cumul juridic, în cazul concursului de infracțiuni.

Legislația penală în vigoare prevede expres în cuprinsul art. 167 alin. (5) din Codul penal că, în situația condamnărilor succesive, termenul de reabilitare se calculează în raport cu pedeapsa cea mai grea și curge de la data executării ultimei pedepse.

Facultatea de Drept — Centrul de Cercetări în Științe Penale din cadrul Universității de Vest din Timișoara a apreciat că sesizarea Curții de Apel București — Secția a II-a penală îndeplinește criteriile de admisibilitate stabilite de art. 475 din Codul de procedură penală.

Cu privire la fondul sesizării s-a arătat că prevederile art. 41 alin. (1) din Codul penal fac trimitere expresă la noțiunea de reabilitare sau, în subsidiar, la împlinirea termenului de reabilitare, or instituția reabilitării este reglementată în cuprinsul art. 165—171 din Codul penal. Prin urmare, prevederile art. 41 alin. (1) din Codul penal trebuie completate cu dispozițiile art. 165 și următoarele din Codul penal, fiind singurele care reglementează, în fond, instituția reabilitării.

Această opinie a fost susținută și în doctrina penală anterioară noului Cod penal, dar și în cea de actualitate. În acest sens, în literatura de specialitate de sub imperiul Codului penal anterior, s-a susținut că „intervalul de timp care face să dispară prezumția de perseverență trebuie să fie același cu intervalul de timp care dă dreptul la obținerea reabilitării” (*Vintilă Dongoroz ș.a., Explicații teoretice ale Codului penal român. Parte generală, vol. I., Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1969, p. 308*). S-a arătat astfel că verificarea expirării acestui interval de timp se va face conform prevederilor care reglementează reabilitarea de drept sau judecătorească (*ibidem*). În același sens, în doctrina actuală s-a arătat că „reabilitarea avută în vedere de dispozițiile art. 41 din Codul penal este atât cea de drept, obținută în condițiile art. 166 și următoarele din Codul penal, cât și reabilitarea judecătorească obținută în condițiile art. 166 și următoarele din Codul penal” (*Mitrache C-tin, Mitrache C., Drept penal român, Partea generală, ediția a II-a, Editura Universul Juridic, București, 2016, p. 354*). În continuare s-a învederat că „termenele de reabilitare la care se face referire în dispozițiile art. 41 din Codul penal sunt cele prevăzute pentru reabilitarea judecătorească” (*ibidem*).

A fost subliniat că unul dintre principiile de interpretare a normelor de drept, principiul interpretării sistematice, presupune stabilirea sensului unui text legal prin coroborare cu alte texte,

or Codul penal reprezintă o sistematizare a dreptului penal, normele aflându-se în interdependență.

În doctrina de specialitate s-a arătat că în ipoteza în care primul termen al recidivei va fi reprezentat de o pluralitate de infracțiuni, termenul de reabilitare se va calcula în funcție de pedeapsa cea mai grea ce intră în conținutul pedepsei rezultante (*Streteanu F., Nițu D., Drept penal. Parte generală, vol. II, Editura Universul Juridic, București, 2018, p. 170; Udrioiu M. Drept penal. Parte generală, Editura C.H. Beck, București, 2018, p. 704*).

Această opinie a fost îmbrățișată și de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite prin Decizia nr. 3 din 19 ianuarie 2009, pronunțată în recurs în interesul legii.

Așadar, în cazul în care instanțele de judecată ar fi procedat la soluționarea pluralității de infracțiuni, pentru stabilirea împlinirii termenului de reabilitare ar fi avut în vedere pedeapsa cu durata cea mai mare, precum și momentul executării pedepsei rezultante.

S-a subliniat că nu există nicio justificare legală în baza căreia același mecanism să nu fie avut în vedere și în situația în care pluralitatea de infracțiuni nu ar fi fost soluționată la momentul la care se analizează incidența prevederilor art. 41 alin. (1) din Codul penal. Omisiunea instanțelor de judecată de a efectua operațiunea de contopire a pedepselor nu poate profita inculpatului și nu poate conduce la situații discriminatorii (față de cei cu privire la care s-a realizat operațiunea și s-a stabilit o pedeapsă rezultantă).

Aplicarea prevederilor art. 167 alin. (5) din Codul penal nu aduce atingere individualității pedepselor, întrucât instanțele de judecată vor proceda la verificarea condițiilor împlinirii termenului de reabilitare prin cercetarea fiecărei pedepse în parte. Instanțele de judecată vor proceda la verificarea duratei tuturor pedepselor în individualitatea lor, însă se vor raporta la pedeapsa cea mai grea pentru a stabili dacă s-a împlinit sau nu termenul de reabilitare.

Necorelarea prevederilor art. 41 alin. (1) din Codul penal cu cele ale art. 165 și următoarele din Codul penal ar putea conduce la situația înlăturării stării de recidivă din încadrarea juridică, în ciuda unei perseverențe infracționale.

Față de argumentele expuse, s-a concluzionat că în aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal, în cazul unor condamnări multiple, verificarea îndeplinirii condiției referitoare la împlinirea termenului de reabilitare se face în raport cu dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal.

Facultatea de Drept din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca a opinat în sensul că verificarea condiției referitoare la împlinirea termenului de reabilitare în caz de condamnări multiple se face prin raportare la dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal.

În susținerea opiniei s-a arătat că din definiția recidivei, înscrisă în art. 41 alin. (1) din Codul penal, rezultă că noua infracțiune trebuie comisă până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare. Chiar dacă această cerință pare a fi o condiție generală de existență a recidivei, în realitate ea privește numai recidiva postexecutorie, întrucât înainte de executarea sau considerarea ca executată a primei pedepse nu se poate vorbi de curgerea unui termen de reabilitare în cazul ei.

Condiția regăsită în cuprinsul art. 41 alin. (1) din Codul penal este expresia caracterului temporar al recidivei în dreptul nostru și are în vedere două ipoteze: pe de o parte, *intervenirea reabilitării*, pe de altă parte, *simpla împlinire a termenului de reabilitare*. Așadar, distinct de instituția reabilitării, doar pentru

excluderea stării de recidivă este suficient să treacă un interval de timp de la executarea pedepsei, care face să se estompeze ideea de perseverență infracțională, fără a fi adusă în discuție îndeplinirea altor condiții ale reabilitării.

Rezumând, o condiție generală a recidivei postexecutorii este comiterea infracțiunii de la termenul al doilea înainte de împlinirea termenului de reabilitare în privința primei condamnări.

În consecință, ori de câte ori infracțiunea care ar constitui termenul al doilea se comite după împlinirea termenului de reabilitare pentru prima condamnare, nu va mai exista recidivă postexecutorie, indiferent dacă persoana condamnată îndeplinea sau nu toate condițiile pentru acordarea reabilitării.

Concluziile mai sus prezentate fac referire la ipoteza clasică a existenței unei unice condamnări. În situația în care persoana a suferit condamnări succesive, soluția diferă atât în ceea ce privește calculul duratei termenului de reabilitare, cât și în ceea ce privește momentul începerii curgerii acestuia.

Fără discuție, împlinirea termenului de reabilitare presupune că în respectivul interval de timp cel în cauză nu a comis o altă infracțiune, indiferent dacă aceasta ar atrage sau nu starea de recidivă.

Față de argumentele expuse s-a concluzionat că, în aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal, în cazul unor condamnări multiple, verificarea îndeplinirii condiției referitoare la împlinirea termenului de reabilitare se face în raport cu dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile de existență ale recidivei postexecutorii.

VI. Examenul jurisprudenței în materie

1. Jurisprudența națională relevantă

În materialul transmis de instanțele judecătorești au fost identificate ca relevante sub aspectul problemei de drept supuse analizei: Decizia penală nr. 395/AP din 4 mai 2017 a Curții de Apel Brașov, Decizia penală nr. 1.414/A din 26 octombrie 2015 a Curții de Apel București — Secția a II-a penală, Decizia penală nr. 1.244/P din 17 decembrie 2018 a Curții de Apel Constanța, Sentința penală nr. 69 din 25 februarie 2020 a Judecătorei Făgăraș, Sentința penală nr. 2.348 din 17 iulie 2019 a Judecătorei Craiova — definitivă prin Decizia nr. 1.583 din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Craiova, și Decizia nr. 121 din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Suceava.

Din analiza hotărârilor judecătorești înaintate reiese că atunci când au apreciat incidente dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal instanțele au făcut referire la conținutul textului de lege, în interpretarea literală a acestuia, în timp ce în situația în care au considerat că textul de lege nu ar fi aplicabil s-a arătat că primul termen al recidivei este, potrivit art. 41 alin. (1) din Codul penal, o hotărâre de condamnare, motiv pentru care la stabilirea stării de recidivă postexecutorie statuarea asupra împlinirii termenului de reabilitare trebuie să aibă în vedere fiecare condamnare în parte, iar nu trecutul infracțional al acuzatului în integralitatea sa.

2. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

2.1. Din perspectiva deciziilor obligatorii, menite să asigure unificarea practicii judiciare, relevantă apare **Decizia nr. 3 din 19 ianuarie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 10 iunie 2009, prin care s-a stabilit că termenul de reabilitare judecătorească se socotește în raport cu pedeapsa cea mai grea ce intră în componența pedepsei rezultante ca urmare a cumulului juridic sau aritmetic.

În considerentele deciziei amintite s-a reținut că „Un efect al reabilitării sau al îndeplinirii termenului de reabilitare privește condamnarea care nu mai este avută în vedere la stabilirea stării de recidivă (art. 38 ultimul alineat din Codul penal), așa încât aceasta nu mai reprezintă un impediment pentru aplicarea unor modalități neprivative de libertate.

Astfel, condiția negativă impusă de lege pentru înlăturarea stării de recidivă prin reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare trebuie examinată, în raport cu momentul săvârșirii celei de-a doua infracțiuni.

Prin jurisprudența instanței supreme s-a stabilit că, în cazul mai multor condamnări succesive, condamnatul nu poate fi reabilitat decât pe cale judecătorească pentru toate condamnările, iar termenul de reabilitare la care se referă art. 38 alin. 2 din Codul penal se calculează în raport cu pedeapsa cea mai grea și începe să curgă de la data executării ultimei pedepse, chiar dacă, privită izolat, pentru aceasta ar fi îndeplinite condițiile reabilitării de drept.”

În ceea ce privește problematica primului termen al recidivei amintim și **Decizia nr. 7 din 15 martie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 18 aprilie 2017, prin care s-a statuat în sensul că „În aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea stării de recidivă postexecutorie se are în vedere, ca prim termen al recidivei, pedeapsa stabilită prin cumul, potrivit art. 83 din Codul penal anterior (art. 96 raportat la art. 43 din Codul penal).”

În considerentele deciziei menționate s-a arătat că „Referitor la primul termen al recidivei, în doctrină se admite că pedeapsa poate fi aplicată pentru o singură infracțiune sau pentru un concurs de infracțiuni, în acest din urmă caz avându-se în vedere pedeapsa rezultantă, care trebuie să fie mai mare decât pragul prevăzut de lege (6 luni sub imperiul Codului penal anterior și un an sub imperiul noului Cod penal), chiar dacă niciuna dintre pedepsele stabilite pentru infracțiunile concurente nu depășește acest prag. Rezultă, așadar, că în cazul concursului de infracțiuni se ține seama de pedeapsa rezultantă, inclusiv de sporul aplicat pentru concursul de infracțiuni (facultativ conform Codului penal anterior și obligatoriu conform noului Cod penal).

Dacă în doctrină se admite că primul termen al recidivei privește pedeapsa aplicată pentru un concurs de infracțiuni (pedeapsa rezultantă), nu există nicio rațiune pentru a nu admite că primul termen al recidivei nu privește și pedeapsa aplicată pentru pluralitatea intermediară sau recidiva postcondamnatorie. (...)

Un alt argument ce conduce la concluzia că, pentru stabilirea stării de recidivă postexecutorie, se ține seama de pedeapsa aplicată prin cumul aritmetic îl constituie și faptul că legiuitorul se referă în cuprinsul art. 41 alin. (1) din Codul penal la pedeapsa închisorii mai mare de 1 an, fără a limita existența primului termen al recidivei la pedeapsa închisorii mai mare de 1 an aplicată pentru o singură infracțiune, dispozițiile art. 41 alin. (1) din Codul penal fiind incidente atât în cazul în care pedeapsa închisorii mai mare de 1 an este aplicată pentru o singură infracțiune, cât și în cazul în care pedeapsa este aplicată pentru o pluralitate de infracțiuni (concurs de infracțiuni, recidivă, pluralitate intermediară), indiferent de regulile pe baza cărora este aplicată pedeapsa pentru pluralitatea de infracțiuni (cumul juridic cu spor facultativ sau obligatoriu ori cumul aritmetic).”

2.2. În ceea ce privește deciziile de speță, au fost identificate:

Decizia nr. 611 din 17 februarie 2010, pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție (www.scj.ro), prin care a fost menținută Decizia penală nr. 253/A din 30 noiembrie 2009 a Curții de Apel București, reținându-se în considerente că „*În raport de datele existente în fișa de cazier judiciar, s-a constatat că în cauză nu a intervenit nici termenul de reabilitare judecătorească, inculpatul suferind condamnări succesive, astfel că acesta urmează a fi calculat în funcție de pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare (fiind de 6 ani și 6 luni) și curge de la data considerării ca executată a ultimei hotărâri, respectiv a Sentinței penale nr. 70/2002 a Judecătoriei Călărași (prin care i-a fost aplicată o pedeapsă de 2 ani închisoare, executată de la 6 ianuarie 2002 la 13 mai 2003, când a fost liberat condiționat având un rest neexecutat de 237 zile).*”

Decizia nr. 253 din 26 ianuarie 2011, pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție (www.scj.ro), prin care au fost apreciate corecte argumentele Deciziei penale nr. 87/A din 28 septembrie 2010 a Curții de Apel Alba Iulia, conform căroră „*este greșită însă reținerea prevederilor art. 37 alin. (1) lit. b) și art. 39 alin. (4) din Codul penal anterior privind recidiva postexecutorie la încadrarea juridică a faptei inculpatului, având în vedere că pentru condamnarea anterioară s-a împlinit termenul de reabilitare, iar potrivit art. 38 alin. (2) din Codul penal anterior, la stabilirea stării de recidivă nu se ține seama de condamnările în privința cărora s-a împlinit termenul de reabilitare.*”

Astfel, inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare prin Sentința penală nr. 360 din 15 mai 1991 a Judecătoriei Sibiu, definitivă prin Decizia penală nr. 248 din 31 iulie 1991 a Tribunalului Sibiu, fiind arestat la data de 27 martie 1991 și eliberat la data de 16 ianuarie 1992, cu un rest neexecutat de 258 zile.

De asemenea, prin Sentința penală nr. 43 din 4 martie 1997 a Judecătoriei Agnita, inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă de 1 an și 4 luni închisoare, fiind arestat la data de 16 aprilie 1997 și eliberat la data de 19 noiembrie 1997, cu un rest neexecutat de 269 zile.

În cazul condamnărilor succesive, termenul de reabilitare se calculează în funcție de pedeapsa cea mai grea, începând cu data de la care se consideră executată ultima pedeapsă aplicată.

Astfel, termenul de reabilitare este de 4 ani și 9 luni, calculat conform art. 135 alin. (1) lit. a) din Codul penal anterior raportat la pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 6 luni închisoare, aplicată inculpatului.

Acesta se socotește de la data de 18 august 1998, când s-a considerat executată pedeapsa de 1 an și 4 luni aplicată inculpatului prin ultima sentință de condamnare, împlinindu-se la data de 18 mai 2003.

Așadar, la data comiterii faptei — 2 august 2009 — termenul de reabilitare pentru condamnările anterioare era împlinit, nefiind justificată reținerea prevederilor art. 37 alin. (1) lit. b) din Codul penal anterior în sarcina inculpatului, sub acest aspect apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu fiind fondat.”

3. Jurisprudența Curții Constituționale

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

VII. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

VIII. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție este în sensul că în aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal, în cazul condamnărilor succesive, pentru a se stabili dacă sunt îndeplinite condițiile de existență ale recidivei postexecutorii, verificarea condiției referitoare la împlinirea termenului de reabilitare se realizează în raport cu dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal.

În argumentarea punctului de vedere s-a arătat că dispozițiile art. 41 alin. (1) din Codul penal și art. 167 alin. (5) din Codul penal trebuie interpretate corelat.

Prin utilizarea sintagmei „*împlinirea termenului de reabilitare*” din conținutul dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Codul penal, legiuitorul nu a instituit nicio derogare de la regulile privind calculul termenului de reabilitare stabilite în art. 167 din Codul penal și, în consecință, nici de la regula stabilită de art. 167 alin. (5) din Codul penal, pentru ipoteza calculului termenului de reabilitare în cazul condamnărilor succesive.

În absența unei derogări, nu există niciun temei legal care să determine inaplicabilitatea dispozițiilor art. 167 alin. (5) din Codul penal în cadrul operațiunii de verificare a împlinirii termenului de reabilitare, efectuate în scopul stabilirii existenței recidivei postexecutorii, în ipoteza condamnărilor succesive.

Dispozițiile art. 41 alin. (1) și dispozițiile art. 167 alin. (5), ca norme ale părții generale a Codului penal, trebuie aplicate în mod corelat, și nu în mod izolat, excluderea aplicării unei norme cuprinse în partea generală a Codului penal putând fi realizată numai în mod expres de către legiuitor, iar nu pe calea hotărârii prealabile.

Această corelare între recidiva postexecutorie și calculul termenului de reabilitare în ipoteza condamnărilor succesive corespunde unei corelări de substanță între agravarea răspunderii penale pe care o implică recidiva postexecutorie și inexistența vocației la reabilitarea judecătorească. Agravarea răspunderii penale pe care o presupune recidiva postexecutorie se justifică, în ipoteza condamnărilor succesive, atât timp cât persoana condamnată nu are vocația de a beneficia de reabilitarea judecătorească, și, invers, existența vocației la reabilitarea judecătorească nu justifică agravarea răspunderii penale pe care o implică recidiva postexecutorie în cazul condamnărilor succesive.

Totodată, s-a opinat că soluția legislativă reflectată în dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal consacră soluția adoptată în jurisprudență sub imperiul Codului penal anterior cu privire la calculul termenului de reabilitare în cazul condamnărilor succesive.

Problema de drept privind calculul termenului de reabilitare în cazul condamnărilor succesive, soluționată pe cale jurisprudențială sub imperiul Codului penal anterior, reflectă legătura dintre stabilirea existenței stării de recidivă și aplicarea regulilor în materia calculului termenului de reabilitare.

În acest sens s-a arătat că în considerentele *Deciziei nr. 3 din 19 ianuarie 2009 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 10 iunie 2009 (prin care s-a stabilit că termenul de reabilitare judecătorească se socotește în raport cu pedeapsa cea mai grea ce intră în componența pedepsei rezultante ca urmare a cumulului juridic sau aritmetic), instanța supremă a subliniat că *un efect al reabilitării sau al îndeplinirii termenului de reabilitare privește condamnarea care nu mai este avută în vedere la stabilirea stării de recidivă (art. 38 ultimul alineat din*

Codul penal anterior), așa încât aceasta nu mai reprezintă un impediment pentru aplicarea unor modalități neprivative de libertate.

Astfel, condiția negativă impusă de lege pentru înlăturarea stării de recidivă prin reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare trebuie examinată, în raport cu momentul săvârșirii celei de-a doua infracțiuni.

Prin jurisprudența instanței supreme s-a stabilit că, în cazul mai multor condamnări succesive, condamnatul nu poate fi reabilitat decât pe cale judecătorească pentru toate condamnările, iar termenul de reabilitare la care se referă art. 38 alin. (2) din Codul penal anterior se calculează în raport cu pedeapsa cea mai grea și începe să curgă de la data executării ultimei pedepse, chiar dacă, privită izolat, pentru aceasta ar fi îndeplinite condițiile reabilitării de drept.

IX. Punctul de vedere al Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 797/C/1.012/III-5/2020 din 5 mai 2020, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară — Serviciul judiciar penal a comunicat că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii privind chestiunea de drept supusă interpretării.

Opinia exprimată în cadrul concluziilor depuse la dosarul cauzei, ca urmare a analizei de admisibilitate a sesizării efectuate în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, este aceea că nu este respectată condiția referitoare la momentul până la care se poate apela la mecanismul întrebării prealabile, nefiind, totodată, îndeplinită nici condiția de a exista o problemă de drept care trebuie lămurită.

În susținerea acestei opinii, cu privire la cerința de admisibilitate ca problema de drept a cărei interpretare se solicită să se ivească în cursul judecătii, prioritar s-a arătat că este de interes lămurirea sensului sintagmei „în cursul judecătii” din cuprinsul art. 475 din Codul de procedură penală, deoarece recurgerea la această procedură își vedește utilitatea doar dacă cursul judecătii este întrerupt cel târziu în etapa dezbaterilor. Această ipoteză este demonstrată de dispozițiile art. 476 alin. (2) teza a II-a din Codul de procedură penală, potrivit cărora, în cazul în care nu s-a dispus suspendarea odată cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar cercetarea judecătorească este finalizată înainte de pronunțarea unei hotărâri prealabile, „instanța suspendă dezbaterile până la pronunțarea deciziei prevăzute la art. 477 alin. (1) din Codul de procedură penală”. Necesitatea suspendării dezbaterilor derivă din însuși scopul mecanismului hotărârii prealabile, adică existența unei chestiuni de drept care condiționează soluționarea pe fond a cauzei și a cărei lămurire necesită intervenția instanței supreme, astfel că dezbaterile nu se pot încheia în absența pronunțării unei decizii de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

În cauză, la termenul de judecată din 19 martie 2020, „Curtea, după deliberare, apreciind că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea acestei chestiuni de drept, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Totodată, având în vedere starea de arest preventiv a inculpatului, apreciază că nu se impune suspendarea judecării cauzei la acest moment, aceasta fiind facultativă în cazul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunilor de drept.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat și probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în susținerea apelului formulat în cauză” (a se vedea fila 2 din încheierea de sesizare).

În consecință, apărătorul din oficiu al inculpatului și procurorul au pus concluzii pe fondul apelului. Rezultă din aceasta nu doar că cercetarea judecătorească a fost apreciată ca finalizată, dar și că dezbaterile asupra fondului apelului s-au încheiat, cauza trecând într-o nouă etapă, cea a deliberării.

De altminteri, caracterul generator de confuzie al dispozițiilor instanței de trimitere se menține și în finalul considerentelor, când Curtea, „apreciind că sunt întrunite condițiile de admisibilitate, (...) va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și dezlegarea chestiunii de drept arătate.

Având nevoie de timp pentru a delibera pe fondul apelului, în baza art. 391 din Codul de procedură penală (...) stabilește termen pentru pronunțare asupra apelului la 8 aprilie 2020” (a se vedea fila 10 din încheierea de sesizare).

Constatând, abia cu prilejul deliberării, nelegalitatea celor dispuse, prin Încheierea din 8 aprilie 2020, termen stabilit pentru pronunțare asupra apelului, conform propriilor sale dispoziții de la termenul anterior, instanța de trimitere „repune cauza pe rol pentru discutarea suspendării dezbaterilor conform art. 476 alin. (2) teza a II-a din Codul de procedură penală”. Or, este vădită trimiterea formală la dispozițiile art. 476 alin. (2) teza a II-a din Codul de procedură penală, câtă vreme, odată încheiate dezbaterile, suspendarea acestora devenise lipsită de obiect.

Pentru motivele invocate, după orice regulă de interpretare (gramaticală, teleologică sau sistematică) s-ar analiza mecanismul hotărârii prealabile, rezultă că sesizarea instanței supreme este limitată în timp de momentul dezbaterilor. S-a apreciat că astfel se impune înțelesul sensului sintagmei „în cursul judecătii” din cuprinsul art. 475 din Codul de procedură penală, câtă vreme nu doar hotărârea instanței este condiționată de soluția instanței supreme, ci și concluziile părților și ale procurorului depind de aceasta.

Câtă vreme acest moment a fost depășit, s-a apreciat că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate referitoare la momentul până la care se poate apela la mecanismul întrebării prealabile.

Sub aspectul cerinței de a exista o problemă de drept care trebuie deslușită, s-a arătat că pentru a putea forma obiect al dezlegării, originea dilemei instanței de trimitere trebuie să se afle într-o dispoziție de drept penal ori procesual penal susceptibilă de varii interpretări, să derive dintr-o normă echivocă ori lacunară. Dacă însă voința legiuitorului rezultă cu claritate neinterpretabilă, înțelegerea motivației existenței norme legale ori achiesarea instanței de trimitere la obiectivul urmărit de legiuitor nu pot justifica recurgerea la mecanismul întrebării prealabile. Or, potrivit art. 41 alin. (1) din Codul penal, există recidivă, printre altele, când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an și până la împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție sau cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare. Cât privește modul în care acest termen se calculează în cazul condamnărilor succesive, dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal sunt deplin lămuritoare, textul legal prevăzând că termenul de reabilitare se calculează în raport cu pedeapsa cea mai grea și curge de la data executării ultimei pedepse.

În acest mod, legiuitorul a consacrat cele stabilite de doctrină și jurisprudență sub imperiul Codului penal anterior, din care lipseau dispozițiile echivalente, și a dat eficiență normativă *Deciziei nr. 3 din 19 ianuarie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite în Dosarul nr. 31/2008*, prin care se statuase în sensul că „*termenul de reabilitare judecătorească se socotește în raport de pedeapsa cea mai grea ce intră în componența pedepsei rezultante ca urmare a cumulului juridic sau aritmetic*”. Decizia pune astfel capăt controversei jurisprudențiale generate de modul de stabilire a pedepsei care determină calculul termenului de reabilitare judecătorească în cazul pedepselor rezultante prin cumul aritmetic, ca urmare a revocării suspendării condiționate, sau prin cumul juridic, în cazul concursului de infracțiuni. Ipotezele avute în vedere de instanța supremă au vizat așadar doar situațiile când primul termen al recidivei îl constituia un concurs de infracțiuni sau o infracțiune comisă în termenul de încercare al unei suspendări condiționate dispuse anterior. S-a apreciat necesară această subliniere pentru că în ambele ipoteze primul termen al recidivei era reprezentat de o pedeapsă rezultantă, stabilită prin însăși hotărârea de condamnare.

Deși nu aceleași argumente sunt aplicabile în cazul condamnărilor succesive la pedepse care nu se cumulează nici juridic, nici aritmetic, cum este cazul recidivei postexecutorii, soluția este identică și în cazul acestora. În această din urmă ipoteză, ceea ce se va verifica este doar dacă a doua infracțiune este săvârșită înainte de împlinirea termenului de reabilitare pentru prima, deoarece împlinirea termenului de reabilitare este condiționată de necomiterea în respectivul interval de timp a unei noi infracțiuni indiferent dacă aceasta ar atrage sau nu starea de recidivă (prin quantum, formă de vinovăție etc). În cazul unui răspuns afirmativ, pentru o a treia infracțiune săvârșită după data la care s-ar fi împlinit termenul de reabilitare pentru prima (dacă a doua nu ar fi fost comisă), se va reține starea de recidivă postexecutorie, pentru simplul motiv că prin comiterea celei de-a doua infracțiuni termenul de reabilitare al primei condamnări se întrerupe.

Pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune, prin regimul sancționator mai sever aplicat recidivistului, va reflecta astfel, firesc, starea de recidivă în care infractorul s-a aflat, nefiind decât consecința perseverenței sale infracționale. S-a concluzionat în sensul că nu poate fi primită teza instanței de trimitere pentru care este indiferent în stabilirea regimului sancționator al celei de-a treia infracțiuni dacă inculpatul a comis sau nu o a doua infracțiune înainte ca termenul de reabilitare al primei condamnări să se fi împlinit.

Pentru argumentele ce precedă s-a apreciat că simpla lectură a celor două articole este lămuritoare, neimpunându-se intervenția instanței supreme prin mecanismul întrebării prealabile.

X. Dispoziții legale relevante

Codul penal

Art. 41 — Recidiva

„(1) Există recidivă când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție sau cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare.”

Art. 43 — Pedeapsa în caz de recidivă

„(5) Dacă după ce pedeapsa anterioară a fost executată sau considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în

stare de recidivă, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracțiune se majorează cu jumătate.”

Art. 167 — Calculul termenului de reabilitare

„(5) În cazul condamnărilor succesive, termenul de reabilitare se calculează în raport cu pedeapsa cea mai grea și curge de la data executării ultimei pedepse.”

Codul penal din 1969

Art. 37. — Recidiva în cazul persoanei fizice

„(1) Există recidiva pentru persoana fizică în următoarele cazuri:(...)

b) când după executarea unei pedepse cu închisoare mai mare de 6 luni, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după împlinirea termenului de prescripție a executării unei asemenea pedepse, cel condamnat săvârșește din nou o infracțiune cu intenție pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de un an;

c) când după condamnarea la cel puțin trei pedepse cu închisoare până la 6 luni sau după executare, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după prescrierea executării a cel puțin trei asemenea pedepse, cel condamnat săvârșește din nou o infracțiune cu intenție pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de un an.”

Art. 38. — Condamnărilor care nu atrag starea de recidivă

„(2) De asemenea, nu se ține seama de condamnărilor pentru care a intervenit reabilitarea sau în privința cărora s-a împlinit termenul de reabilitare.”

XI. Opinia judecătorului-raportor asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, judecătorul-raportor a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, astfel cum sunt menționate în cuprinsul art. 475 din Codul de procedură penală.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, se constată următoarele:

Potrivit prevederilor art. 475 din Codul de procedură penală, „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*”.

Reglementând, în cuprinsul textului anterior citat, procedura pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ca mijloc de asigurare a unei practici judiciare unitare în interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești, alături de mecanismul recursului în interesul legii, legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se cer a fi întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată în ultimă instanță;

— existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, din

perspectiva acestei condiții, trebuie verificat dacă sunt întrunite premisele de analiză ale acesteia, și anume:

a) existența unei chestiuni de drept apte a primi o dezlegare de principiu;

b) problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite și, prin urmare, să prezinte un anumit nivel de dificultate;

c) chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei, context în care noțiunea de „*soluționare pe fond*” trebuie înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei, astfel cum s-a conturat jurisprudența instanței supreme în cadrul acestui mecanism de unificare a practicii judiciare; și

— asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Evaluând elementele sesizării, pentru a stabili dacă se verifică îndeplinirea simultană a condițiilor ce permit declanșarea acestui mecanism de unificare a practicii judiciare, se constată că cerințele anterior enunțate sunt parțial întrunite.

Concret, sunt îndeplinite aspectele de admisibilitate legate de titularul sesizării, stadiul soluționării pricinii în care sesizarea a fost promovată, precum și inexistența unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, nefiind însă întrunite cerințele de substanță ale obiectului sesizării, anume cerința ca aceasta să vizeze o chestiune de drept veritabilă, cu un anumit nivel de dificultate și nici condiția referitoare la nestatuarea anterioară de către instanța supremă în cadrul unui mecanism de unificare a practicii judiciare asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

Primele două condiții analizate, referitoare la titular și la existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță, sunt îndeplinite, având în vedere că dosarul în care a fost formulată sesizarea se află pe rolul instanței de trimitere — Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, investită să judece în apel, în ultimă instanță.

Referitor la cea de-a treia condiție enunțată, se reține că, potrivit comunicării Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară — Serviciul judiciar penal, nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii privind chestiunea de drept supusă interpretării.

În ceea ce privește condiția privind existența unei veritabile chestiuni de drept, în accepțiunea conferită de jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală, se cer a fi verificate premisele acestei cerințe legale, și anume: existența unei chestiuni de drept apte a primi o dezlegare de principiu, problema pusă în discuție să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite și, prin urmare, să prezinte un anumit nivel de dificultate, chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei, astfel cum s-a conturat jurisprudența instanței supreme în cadrul acestui mecanism de unificare a practicii judiciare atât în materie penală, cât și în materie civilă.

În cadrul sesizării de față se impune analiza acestei cerințe cumulativ cu cerința nestatuării anterioare de către instanța supremă, prin intermediul unor decizii obligatorii pentru toate instanțele judecătorești, întrucât caracterul veritabil și un

anumit grad de dificultate și complexitate al unei chestiuni de drept, deși pot exista în sine, se diminuează în contextul în care devin incidente dezlegării obligatorii deja pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul mecanismelor de unificare a practicii judiciare.

Astfel, prin intermediul întrebării prealabile formulate, instanța de trimitere a apreciat, în esență, că modalitatea de calcul al termenului de reabilitare în cazul unor condamnări succesive ar fi neclară în cazul statuării asupra condiției negative impuse de lege pentru înlăturarea stării de recidivă privind „*împlinirea termenului de reabilitare*”, existând riscul unei practici neunitare în ce privește incidența art. 167 alin. (5) din Codul penal.

Sesizarea formulată, deși prezintă aparența unei chestiuni de drept esențiale (întrucât de lămurirea acesteia depinde soluționarea cauzei pe fond), aptă a primi o dezlegare de principiu, nu reprezintă o chestiune de drept veritabilă și nu are nivelul de dificultate care să permită a se recurge la procedura hotărârii prealabile, întrucât, în soluționarea cauzei, instanța de trimitere era ținută să observe și să facă aplicarea corespunzătoare a dezlegărilor obligatorii ce se regăsesc deja în cuprinsul Deciziei nr. 3 din 19 ianuarie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite în recurs în interesul legii.

Se reține că, atât în procedura recursului în interesul legii, cât și în procedura hotărârilor prealabile, instanța supremă, în cadrul acestor competențe specifice și în limitele investiției sale, dă anumite dezlegări de principiu unor probleme sau chestiuni de drept, în timp ce instanțele judecătorești pentru care aceste decizii sunt obligatorii, potrivit art. 474 alin. (4) și art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală, fac aplicarea lor în activitatea de înfăptuire a justiției, în cadrul tuturor cauzelor concrete în care respectivele dezlegări sunt incidente.

Mecanismul hotărârii prealabile nu poate fi activat atunci când dispoziția legală care a generat problema de drept delegată pe calea unui recurs în interesul legii pronunțat sub imperiul codurilor anterioare subzistă în noua reglementare, context în care deciziile de unificare a practicii judiciare pronunțate își produc în continuare efectele, în conformitate cu dispozițiile art. 474¹ din Codul de procedură penală.

În raport cu obiectul sesizării, se constată că printre aspectele de drept analizate de instanța supremă în decizia de unificare invocată este și condiția negativă impusă de lege pentru înlăturarea stării de recidivă prin reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condiție ce se regăsește în ambele reglementări, iar argumentele instanței de trimitere nu sunt de natură a contura o altă perspectivă juridică asupra aceleiași chestiuni de drept, cu atât mai mult cu cât această dezlegare a fost consacrată legislativ în cuprinsul art. 167 alin. (5) din Codul penal.

Astfel, asupra chestiunii de drept privind modalitatea de calcul al termenului de reabilitare în cazul unor condamnări succesive, prin decizia amintită s-a statuat cu caracter obligatoriu că acesta se socotește în raport cu pedeapsa cea mai grea și începe să curgă de la data executării ultimei pedepse, chiar dacă, privită izolat, pentru aceasta ar fi îndeplinite condițiile reabilitării de drept. Instanța supremă a menționat expres în considerente că această interpretare se impune chiar în evaluarea incidenței art. 38 alin. (2) din Codul penal, care în forma anterioară prevedea condiția negativă impusă de lege pentru înlăturarea stării de recidivă prin reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare.

Este adevărat că legea penală în vigoare enumeră în cadrul aceluiași text de lege — art. 41 alin. (1) din Codul penal — atât condițiile pozitive ale recidivei, cât și impedimentul ce decurge din intervenirea reabilitării sau împlinirea termenului de reabilitare pentru primul termen al recidivei, în timp ce în vechea reglementare condiția negativă figura separat de cerințele ce trebuiau îndeplinite pentru reținerea recidivei postexecutorii, însă această împrejurare este pur formală și nu modifică în substanța lor condițiile legale necesare pentru realizarea acestei forme a pluralității de infracțiuni.

Se impune constatarea că ambele coduri au avut în vedere generic o pedeapsă executată sau considerată executată, fără ca prin aceasta să se înțeleagă faptul că primul termen al recidivei este în mod necesar o pedeapsă unică, fie ea și rezultantă, așa cum reiese din paragraful referitor la aceasta: „...termenul de reabilitare la care se referă art. 38 alin. (2) din Codul penal se calculează în raport cu pedeapsa cea mai grea și începe să curgă de la data executării ultimei pedepse, chiar dacă, privită izolat, pentru aceasta ar fi îndeplinite condițiile reabilitării de drept”.

Trebuie amintit că în același sens, al raportării la toate condamnările definitive ca reprezentând primul termen al recidivei, iar nu la fiecare condamnare în parte, este și Decizia nr. 7 din 15 martie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 18 aprilie 2017.

Împrejurarea că dispozitivul deciziei amintite se referă exclusiv la calculul termenului de reabilitare judecătorească în cazul pedepselor rezultante ca urmare a cumulului juridic sau aritmetic nu înseamnă că dezlegarea astfel dată nu este valabilă în orice altă situație care reclamă calculul termenului de

reabilitare pentru condamnări succesive. Circumstanțierea dezlegării de principiu a fost impusă de limitele sesizării, consecință directă a faptului că practica judiciară neunitară a fost generată în principal în cauzele având un atare obiect, validitatea interpretării și aplicabilitatea generală a acesteia în evaluarea existenței acestui impediment la reținerea stării de recidivă rezultând din chiar considerentele deciziei. De altfel, a statua diferențiat asupra împlinirii termenului de reabilitare pentru infracțiuni concurente sau comise în forma pluralității intermediare, în raport cu existența sau inexistența unei hotărâri prin care să se fi aplicat tratamentul sancționator corespunzător pluralității de infracțiuni incidente și să se fi stabilit o pedeapsă rezultantă, ar însemna a ne raporta la un criteriu arbitrar, profund discriminatoriu.

În consecință, Decizia dată în interesul legii nr. 3 din 19 ianuarie 2009 a instanței supreme oferă toate elementele de drept necesare pentru ca instanța de trimitere să poată stabili modul de calcul al termenului de reabilitare, precum și dacă în speță, în raport cu situația concretă, sunt îndeplinite sau nu condițiile recidivei postexecutorii, dezlegarea acestei chestiuni fiind stabilită fără echivoc în considerentele respectivei decizii.

Mai mult, această decizie a stat la baza soluției legislative înscrise în art. 167 alin. (5) din Codul penal, care prevede expres că „În cazul condamnărilor succesive, termenul de reabilitare se calculează în raport cu pedeapsa cea mai grea și curge de la data executării ultimei pedepse”. Or, în considerarea principiului *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*, dezlegarea dată de instanța supremă rămâne aplicabilă în lipsa unei dispoziții contrare exprese care să stabilească o altă modalitate de calcul al termenului de reabilitare în cazul condamnărilor succesive atunci când se analizează condițiile de existență ale recidivei postexecutorii.

Pentru considerentele expuse, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, urmează a se dispune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, în Dosarul nr. 24.247/3/2019, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile referitoare la următoarea chestiune de drept:

„Dacă în aplicarea art. 43 alin. (1) din Codul penal, în cazul unor condamnări multiple, verificarea îndeplinirii condiției referitoare la împlinirea termenului de reabilitare se face în raport de dispozițiile art. 167 alin. (5) din Codul penal sau în raport de fiecare condamnare în parte pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile de existență ale recidivei postexecutorii.”

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16 iunie 2020.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **DANIEL GRĂDINARU**

Magistrat-asistent,
Cristiana Georgeta Renghea

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

